

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, SRPANJ 2011. ■ GODIŠTE V ■ BROJ 27 ■ CIJENA: 5 kn ■ ISSN 1846-4076

4

DOGAĐAJNICA

Proglashed blaženim Ivan Pavao II., utemeljitelj Požeške biskupije
U Strmcu otvorena prva katolička bolnica u Hrvatskoj

Svećeničko ređenje u katedrali
Biskup Škvorčević posjetio hrvatske generale u Den Haagu
Maturirala prva generacija maturanata
Katoličke klasične gimnazije u Požegi i Virovitici

15

ŽIVOT MLADIH

Biskupijski susret ministranata u Voćinu

16

IZ NAŠEG CARITASA

Caritas organizirao razmjenu školskih knjiga

20

OBITELJ

Manda Crnac: Odgovore sam i u najtežim situacijama nalazila u molitvi

22

KULTURA

Ljubav i služenje čovjeku povezale pjesmom

Godina Gospe Voćinske

Središnje slavlje u Voćinu,
21. kolovoza 2011. u 18.30

»Evo ti Majke!«

Iv 19,27

GODINA GOSPE VOĆINSKE

14. kolovoza 2011. – Posveta nove crkve u Voćinu, 10.00 sati

15. kolovoza 2011. – Hodočašće obitelji s brojnom djecom u Voćin, 11.00 sati

21. kolovoza 2011. – Središnje slavlje Godine Gospe Voćinske u Voćinu, 18.30 sati

4. rujna 2011. – Završno slavlje Godine Gospe Voćinske u Voćinu, 11.00 sati

PROGLAŠENJE BLAŽENIM IVANA PAVLA II., UTEMELJITELJA POŽEŠKE BISKUPIJE

»Hvala ti, blaženi Ivane Pavle II., što sada iz vječnosti

Piše: Ivica Žuljević

Na drugu vazmenu nedjelju, Nedjelju Božanskog milosrđa, 1. svibnja papa Benedikt XVI. predvodio je svečano euharistijsko slavlje na Trgu sv. Petra u Rimu tijekom kojega je proglašio blaženim svoga prethodnika Ivana Pavla II. Na misnome slavlju sudjelovali su brojni kardinali, biskupi i svećenici te mnoštvo vjernika iz cijelog svijeta, ponajviše iz Poljske. Požeški biskup Antun Škvorčević prigodom odlaska u Rim izjavio je kako se duboko raduje što će utemeljitelj Požeške biskupije papa Ivan Pavao II. u četrnaestoj godini njezina postojanja biti proglašen blaženim te da smatra svojom dragom obvezom sudjelovati na tom slavlju. Od hrvatskih biskupa u Rimu su na beatifikaciji bili kardinali Vinko Puljić, vrhbosanski nadbiskup, i Josip Bozanić, zagrebački

nadbiskup, Želimir Puljić, zadarski nadbiskup, i Franjo Komarica, banjalučki biskup. Državnicima se na slavlju pridružila Jadranka Kosor, predsjednica Hrvatske vlade, te Jasen Mesić, ministar kulture.

Spomendan blaženika

Vikar Svetoga Oca za grad Rim kardinal Agostino Vallini na početku slavlja predstavio je životopis pape Ivana Pavla II. i zamolio da bude proglašen blaženim. Sam čin proglašenja i otkrivanje slike novog blaženika na pročelju bazilike sv. Petra bio je popraćen snažnim pljeskom i poklicima mnoštva vjernika. Papa Benedikt XVI. u homiliji je protumačio kojom je duhovnom snagom i apostolskom predanošću novi blaženik uložio svoj život za dobro Crkve i čovjeka, sav uronjen u Krista te je uskliknu radosno: »Ivan Pavao II. je proglašen blaženim!« Spomendan novoga blaženika slavit će se 22. listopada.

Velik događaj za našu biskupiju

Biskup Škvorčević je u svojoj izjavi po povratku iz Rima kazao kako je proglašenje blaženim pape Ivana Pavla II. velik događaj za Požešku biskupiju jer je ona u svom utemeljitelju, uzdignutu na čast oltara, dobila novog zagovornika na nebu. Spomenuo je kako je i ovom prigodom nebrojeno mnoštvo u Rimu posvjedočilo osobitu snagu duha novoga blaženika po koj se za njegova zemaljskog života i šest godina nakon njegove smrti na iznenađujući na-

čin ostvaruje duboko zajedništvo Crkve. Dodao je kako je Ivan Pavao II. svojim putovanjima, a još više svojom neposrednošću i blizinom svakom čovjeku, kao nitko drugi u novije vrijeme, povezao cijeli svijet u svijesti jedne obitelji. Biskup je istaknuo kako je bl. Ivan Pavao II. na različite načine za života utvrdio mladu Požešku biskupiju u njezinu zajedništvu i da će ona ostati s njime trajno povezana u molitvi da joj sada kao blaženik svojim nebeskim zagovorom pomogne ostvarivati poslanje koje joj je povjerenio. Još je istaknuo kako je lik Majke Božje Voćinske, koji je papa Ivan Pavao II. okrunio prigodom svoga trećeg pastoralnog pohoda Hrvatskoj 2003. godine, poseban znak njegove blizine Požeškoj biskupiji, čega se rado sjećamo u Godini Gospe Voćinske. Biskup je zaključio kako je beatifikacija Ivana Pavla II. poseban dar za koji treba zahvaljivati.

Scensko glazbeni program zahvale

U subotu 7. svibnja, u predvečerje Dana zahvalnosti za beatifikaciju pape Ivana Pavla II. u Požeškoj biskupiji, u katedrali je održan prigodni scensko-glazbeni program. Uz biskupa Antuna Škvorčevića, svećenike i dake, nazočan je bio požeško-slavonski župan Marijan Aladrović, gradonačelnik i saborski zastupnik Zdravko Ronko, predstavnici gradskih ustanova i udruga te vjernici. Svečanost je otvorio katedralni orguljaš Alen Kopunović Legetin skladbom Franza Lisztia *Der Papsthymnus*. Potom je biskup Antun Škvorčević uputio nazočnima riječi pozdrava i ukratko prikazao lik pape Ivana Pavla II. Među ostalim, biskup je rekao: »Bio sam svjedokom u Rimu kako je proglašenje pape Ivana Pavla II. blaženim obradovo mnoštvo vjernika i ljudi dobre volje diljem svijeta. Na izvanredan način očitovali su svoje veselje oni koji su još za života prepoznivali Wojtylinu duhovnu veličinu te prigodom smrti glasno i javno molili: 'Subito santo' – 'Odmah svetac!' Ta beatifikacija ispunila je dubokom radošću svako hrvatsko srce, posebno vjernike Požeške biskupije, utemeljene prije četrnaest godina. Blaženi Ivan Pavao II. bio je papa koji se nije utezao Hrvatima na različite načine posvjedočiti svoje razumijevanje, blizinu i naklonost. Bio je prvi rimski biskup koji je 30. travnja 1979. povodom Branimirove godine u bazilici sv. Petra u Rimu, na Apostolovu grobu hrvatskim jezikom slavio svetu euharistiju i mnoštvo hrvatskih vjernika uputio nezaboravne riječi: 'Dragi moji Hrvati! Papa vas voli, Papa vas grli i prima, Papa vas blagoslivlja!'«

blagoslivljaš požešku mjesnu Crkvu koju si utemeljio!«

Iskazao veliku čast Slavoniji

Biskup je zatim podsjetio na značenje novoga blaženika za Hrvatsku i Požešku biskupiju te je nastavio: »Pred cijelim svjetom očitovao je kako dobro razumije stoljetne hrvatske muke, koliko mu je stalo do naše slobode te je pozurio među prvima 1992. godine priznati samostalnost hrvatske države. Noseći i sam teško breme trpljenja, uzrokovano ranjavanjem na Trgu sv. Petra 1981. godine, hrabrio nas je u nevoljama Domovinskog rata, s nama je patio i za nas molio. To nam je došao posvjeđiči svojim prvim apostolskim pohodom Hrvatskoj 1994. godine kada je – unatoč nemalim zdravstvenim poteškoćama – odlučio biti u Zagrebu prigodom devetstote obljetnice Biskupije i Grada. Nama pak na prostorima zapadne i srednje Slavonije iskazao je veliku čast kad je 1997. godine osnovao Biskupiju sa sjedištem u Požegi, a župnu crkvu sv. Terezije Avilske u ovome gradu uzdigao na čast katedrale. Tako je Požegi dodijelio novu ulogu na crkvenom i kulturnom polju sa značenjem ne samo u Hrvatskoj nego i šire. S velikom nas je ljubavlju dočekao u Rimu 1998. na našem prvom zahvalnom biskupijskom hodočašću kad je prišao k nama na Trgu sv. Petra, uputio nam pozdrav pun očinske topline, zanima se za nas, slikao se s nama i udijelio poseban apostolski blagoslov.«

Okrunio je lik Gospe Voćinske

Govoreći o novome blaženiku Svete Crkve, biskup Škvorčević je dodao: »Osobno mi je ostao u najdubljem sjećanju susret s bl. Ivanom Pavlom II. prigodom pohoda 'ad limina' 1999. godine. Tada je s velikom pozornošću proučavao zemljopisnu kartu naše Biskupije, raspitivao se za njezine

granice, zanima se za svećenike, redovnike i redovnice i druge vjernike nove mjesne Crkve, poželio da ih sve prati Božji blagoslov u vjernosti Isusu Kristu i njegovoj Crkvi. Svoju blizinu iskazao nam je i drugim pastoralnim pohodom Hrvatskoj 1998. godine kada je u Mariji Bistrici proglašio blaženim Alojzija Stepinca, podarivši nam drugog zaštitnika Biskupije. Nezaboravan je za nas njegov treći i posljednji pohod Hrvatskoj jer je tom prilikom, 7. lipnja 2003., u Osijeku okrunio dragi lik naše Gospe Voćinske te na svoj način postao trajno prisutnim hodočasnikom u tom našem središnjem biskupijskom svetištu. Uvjeren sam da nas u Godini Gospe Voćinske prati svojim zagovorom u našim duhovnim nastanjima, da je i nadalje iz vječnosti s nama dok prebiremo otajstva svete krunice koju je za života volio moliti i na hrvatskom jeziku, dok pjevamo 'Zdravo Djevo, Kraljice Hrvata' koju je spontano s nama zapjevao u Rimu, Solinu i u drugim prigodama.«

Naš zagovornik na nebū

Biskup Škvorčević završio je sljedećim rječima: »Zajedno s vama izražavam svoju iskrenu zahvalnost Bogu što nam je darovao novoga Blaženika. Sada naša Biskupija u svom utemeljitelju bl. Ivanu Pavlu II. ima novog zagovornika na nebū. To je razlog našoj posebnoj radosti koju želimo očitovati ovim prigodnim programom. On nam, proslavljen u uskrsnom Gospodinu, novom snagom upravlja riječi: 'Dragi moji Hrvati! Papa vas voli, Papa vas grli i prima, Papa vas blagoslivlja!' Hvala ti, blaženi Ivane Pavle II., što sada iz vječnosti voliš i blagoslivljaš požešku mjesnu Crkvu koju si utemeljio!«

Skupina mladih iz Stražemana izvela

je potom program iz života pape Ivana Pavla II. iz pera stalnog đakona Zdravka Ticia. Slijedile su potom glazbene točke u čast novoga blaženika, koje je na orguljama odsvirao Alen Kopunović Legetin, a otpjevao katedralni zbor. Na svršetku svi nazočni otpjevali su himan *Tebe Boga hvalimo*. Biskup Škvorčević zaključio je program molitvom bl. Ivanu Pavlu II.

Dan zahvale u biskupiji

Na Dan zahvale Požeške biskupije za beatifikaciju svoga utemeljitelja pape Ivana Pavla II., u nedjelju 8. svibnja biskup Antun Škvorčević predvodio je svečano euharistijsko slavlje u požeškoj katedrali zajedno s članovima Stolnog kaptola i drugim svećenicima iz središnjih ustanova i katedralne župe. Pozvao je nazočne da zahvale Bogu za taj veliki dar, ali da ujedno zahvale i novome blaženiku za sve ono što je učinio za Hrvatsku i za Požešku biskupiju te dodao da ovim euharistijskim slavljem želimo povjeriti njegovu zagovoru svoju mjesnu Crkvu. U homiliji biskup je zapitao nazočne znaju li otkud dolazi Ivan Pavao II.. Istaknuo je kako ne pita o njegovu zemljopisnom podrijetlu, nego o duhovnom bogatstvu njegove osobe kojom je pokrenuo mnoštva diljem svijeta i ostavio snažan povijesni trag. Osvrnuo se na nedjeljno evangelje o učenicima u Emausu te kazao da je Wojtyla došao iz dijaloga s Isusom Kristom koji mu je ražarivao srce svojom riječju, otvarao oči u lomljenju kruha te je razumio sebe i smisao svega postojećeg u Isusovoj ljubavi na križu kojog se predao cijelim svojim bićem. Spomenuo je kako su prigodom njegova izbora za nasljednika sv. Petra mnogi u svojim ljudskim sudovima mislili da jedan Poljak nije u mogućnosti ostvariti nešto ozbiljnije u Crkvi, a kamoli u svijetu. Biskup je kazao da Wojtyla nije u službu Petrova nasljednika nastupio kao Poljak, nego kao Božji čovjek te su ga se neki prestrašili i željeli ga se riješiti tako da su ga pokušali ubiti. Ali Božja je strategija bila daleko moćnija, nastavio je biskup, te je papa Ivan Pavao II. kao njegov Gospodin na križu, u slabosti ljudskog tijela, osuden na invalidska kolica, postao uvjerljiv svjedok snage Božjega Duha i njegove pobjede.

Pozvao je nazočne vjernike u katedrali da se osobito pred likom Gospe Voćinske, koji je Papa okrunio 2003. godine, sjedine s njime, mole da Hrvatska ostane zemlja Božjih nada, da izgrađuju svoj osobni, obiteljski i javni život ukorijenjeni u Isusa Krista i one mogućnosti koje nam je Bog u njem podario.

U KOLOVOZU SREDIŠNJA PROSLAVA GODINE GOSPE VOĆINSKE

Posveta nove voćinske crkve i svetišta

Piše: Lj Marić • Snimio: D. Mirković

Biskup Antun Škvorčević uputio je svim župnim uredima obavijest o zajedničkim pastoralnim programima za ovo ljeto s naglaskom na središnju proslavu Godine Gospe Voćinske. Nakon 5. srpnja, blagdana sv. Ćirila i Metoda i spomena 14. obljetnice osnutka naše Biskupije kada su se vjernici u svim župama prisjetili toga dogadaja, prije svega u molitvi za svoju mjesnu crkvu te još jednom izrekli zahvalnost bl. Ivanu Pavlu za njezin osnutak, prvi veći dogadjaj na biskupijskoj razini proslava je blagдан sv. Lovre, đakona i mučenika, zaštitnika naše biskupije i biskupijskog Caritasa.

Slavlje zaštitnika biskupije

Slavlje sv. Lovre bit će na njegov spomen dan 10. kolovoza. Svi su vjernici pozvani da toga dana hodočaste u svečevu crkvu, posebno iz Katedralnog arhiđakonata. Toga dana svi Caritasovi volonteri iz naših župa pozvani su na susret u Požegi koji započinje duhovnim programom u 9 sati i nastavlja se sudjelovanjem na svetoj misi, a nakon toga na kratkom programu u Dvorani sv. Terezije Avilske. Središnje biskupijsko slavlje održat će se u crkvi sv. Lovre u Požegi u 10 sati, a predvodi ga srijemski biskup msgr. Đuro Gašparović u zajedništvu s dijecezanskim biskupom i svećenicima. Prigoda je to da vjernici podrijetlom iz Srijema sudjelovanjem na slavlju iskažu svoju dobrodošlicu srijemskom biskupu, osobito Srijemci iz Kule u župi Kutjevo. Na slavlje u Požegi pozvani su također svi oni učenici i studenti koji su tijekom protekle školske godine primali biskupijsku stipen-

diju te će se na kratkom susretu upoznati s mogućnostima daljnog primanja stipendije. U predvečerje svetkovine sv. Lovre 9. kolovoza u njegovoj požeškoj crkvi održat će se u 19 sati svečana služba večernjih hvala, a potom bdijenje koje predvode Caritasovi volonteri iz Požege i okolice.

Brojne obitelji bit će prvi hodočasnici

Posveta župne crkve i svetišta u Voćinu, koje će predvoditi dijecezanski biskup, bit će 14. kolovoza u 10 sati. Na njemu će sudjelovati župljani župe Voćin, a pozvani su i svi ostali. Činom posvete vjernicima Voćina bit će predana novoizgrađena župna crkva. Idućega dana, 15. kolovoza, na svetkovinu Uznesenja BDM na nebo, bit će prvi put održano slavlje u čast Isusove Majke u obnovljenoj crkvi voćinskoga svetišta koje će također predvoditi naš biskup Antun Škvorčević. Prvi hodočasnici Voćinskoj Gospi u njezinoj obnovljenoj crkvi i svetištu bit će toga dana obitelji s brojnom djecom iz naše biskupije.

Kardinal Puljić na središnjem slavlju

U nedjelju 21. kolovoza prigodom redovitog hodočašća južnog i zapadnog dijela naše biskupije u Voćin održat će se središnje slavlje Godine Gospe Voćinske. Na hodočašće su pozvani svi vjernici iz naše biskupije, uključujući i Slavonsko-podravski arhiđakonat. Glavno slavlje u Voćinu bit će, kao i ranijih godina, u 18.30 sati, predvodit će ga kardinal Vinko Puljić, vrhbosanski nadbiskup, čija će prisutnost na znakovit način povezati voćinska stranjanja i njegove mučenike, osobito svećenike ubijene u Drugome svjetskom ratu i nedužne civile u Domovinskom ratu s Drinskim mučenicama među kojima je i s. Jula Ivanišević s područja sadašnje Požeške biskupije koja će biti proglašena blaženom u rujnu ove godine. Nova crkva i svetište bit će u tome slav-

lju predani hodočasnicima na upotrebu, a nakon njega slika Gospe Voćinske svečanom procesijom kroz sam Voćin unesena u novu crkvu. Biskup poziva vjernike da toga dana budu dionici povijesnoga događaja, svjedočenja odanosti i zahvalnosti Isusovoj majci, Gospi Voćinskoj za pobjedu ljubavi nad mržnjom i ponovno uspostavljeno svetište u njegovu dostojarstvu. U nedjelju 4. rujna redovito je hodočašće vjernika iz slavonsko-podravskog dijela Požeške biskupije u Voćin i ujedno svečanost završetka Godine Gospe Voćinske. Središnje euharistijsko slavlje bit će u 11 sati.

Biskupijsko hodočašće u Sarajevo

U subotu 24. rujna u Sarajevu će biti proglašene blaženima Drinske mučenice, među kojima je i s. Jula Ivanišević iz župe Staro Petrovo Selo u našoj biskupiji. Tim povodom bit će organizirano biskupijsko hodočašće u Sarajevo. O pojednostima toga događaja sve će župe naknadno primiti detaljnije informacije.

U utorak 27. rujna spominjemo se četrnaeste godišnjice uspostave Požeške biskupije i ređenja dijecezanskog biskupa te slavimo blagdan Obljetnice posvete požeške katedrale. U toj prigodi zajedno ćemo s vjernicima uputiti Bogu molitvu za dobro naše mjesne Crkve i njezina biskupa o čemu ćemo vjernike obavijestiti prethodne nedjelje 25. rujna. Slavlje Obljetnice posvete katedrale u samoj stolnoj crkvi predvodit će u 18.30 sati dijecezanski biskup, a nakon toga je svečanost otvorenja Orguljaških večeri u požeškoj katedrali i nastup orguljaša Kurta Isona iz Australije. U subotu 1. listopada održava se Biskupijski dan s početkom u 9 sati, na kojem sudjeluju svi svećenici, vjeroučitelji, članovi pastoralnih povjerenstava i predsjednici udruga. (Lj. M.)

U STRMCU POKRAJ NOVE GRADIŠKE OTVORENA PRVA KATOLIČKA BOLNICA U HRVATSKOJ

Započinje dragocjeno djelo služenja bolesnom čovjeku

Piše: Lj Marić • Snimio: D. Mirković

U Strmcu pokraj Nove Gradiške 29. svibnja otvorena je i blagoslovljena Bolnica sv. Rafaela koju je izgradio Bolnički red sv. Ivana od Boga. Na svečanosti bila je nazočna predsjednica Vlade RH Jadranka Kosor, apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj Mario Roberto Cassari, biskup Antun Škvorčević, redovnici Bolničkog reda sv. Ivana od Boga na čelu sa svojim generalnim priorom fra Donatustom Forkanom, saborski zastupnici, župani, predstavnici izvođača radova, projektanti, vjernici i drugi.

Evandeoski pristup čovjeku

Slavlje je započelo procesijom iz samostana pokraj bolnice prema kapeli gdje je biskup Škvorčević u zajedništvu s apostolskim nuncijem Cassarijem i svećenicima predvodio slavlje njezina blagoslova i prve euharistije. – Ovo je radostan, znakovit i značajan dan za Katoličku crkvu u Hrvatskoj, posebno za Požešku biskupiju! Inicijativa hrvatske braće iz Bolničkog reda sv. Ivana od Boga, prvenstveno u talijanskoj Lombardo-venecijanskoj provinciji, predvođene fra Kristjanom Sinkovićem, pokrenuta 2004. godine, danas se ostvaruje: Otvaramo u Strmcu Bolnicu sv. Rafaela za psihički bolesne osobe, prvu katoličku bolnicu u slobodnoj, demokratskoj Republici Hrvatskoj. Trebalo je nadvladati brojne zapreke, svladati još brojnije poteškoće da se od pisma namjere koje je Požeška biskupija uputila Ministarstvu zdravstva i socijalne skrbi 2005. godine, prihvatanja inicijative od istog Ministarstva 2006. godine, dopuštenja mjesnog biskupa da Bolnički red sv. Ivana od Boga 2006. utemelji svoj samostan u Šumetlici, kupovanja zgrade i zemljišta stare bolnice na Strmcu, izrade projekta i gradnje – konačno stigne k cilju. Katolička crkva i kroz ovu ustanovu, namijenjenu psihički bolesnim osobama, po služenju milosrdne braće svjedoči na tlu mlade Požeške biskupije evandeoski pristup čovjeku, doprinosi njegovu dostojanstvu – istaknuo je biskup koji je izrekao riječi zahvale Lombardo-venecijanskoj provinciji »što je velikom spremnošću i još većim materijalnim ulaganjima podigla ovu bolnicu na dobro hrvatskog čovjeka u dijelu naše ljepote domovine, gdje je nedavni rat ostavio teške i još neizlijecene rane, a osiromašenje i gubitak radnih mjesta kod mnogih ljudi donijeli gubitak nade«.

Sjeme gostoljubivosti

Pozdravljajući premjerku Kosor, biskup je zahvalio na potpori koju daje Katoličkoj

crkvi u njezinim nastojanjima na zdravstvenom i socijalnom polju. Pozdravio je potom apostolskog nuncija te članove Bolničkog reda na čelu s generalnim priorom fra Donatustom Forkanom zahvalivši im što izabrali Požešku biskupiju kako bi u njoj Red obnovio u Hrvatskoj svoje dragocjeno djelo služenja bolesnom čovjeku i svjedočio kršćanski humanizam po modelu i karizmi sv. Ivana od Boga nakon gotovo jednog stoljeća.

Nakon misnoga slavlja svečanost otvorenja i blagoslova nastavljena je ispred bolnice. Nazočnima je ponajprije progovorio fra Giampietro Luzzato, provincijal Lombardo-venecijanske provincije podsjetivši kako su odlučili još jednom posijati sjeme gostoljubivosti koje im je sveti utemeljitelj Ivan od Boga podario prije 500 godina. -Djelovanje našega Reda u cijelom svijetu odlikuje se time da svojim poslanjem bude u neposrednom doticanju s trpljenjem, bolešću i siromaštvo: u tome stoji važnost ove ustanove koja će prihvati 140 duševnih bolesnika - rekao je fra Luzzato. Potom je prigodnu riječ uputio načelnik općine Nikola Jugović i brodsko-posavski župan Danijel Marušić. Radost zbog povratka ovih redovnika u Hrvatsku posvjedočio je generalni prior fra Donatus Forkan. – To što čini bolnicu sv. Ivana od Boga, kao i neku drugu ustanovu koja s nama surađuje, različitom od drugih bolnica ili srodnih ustanova – objasnio je fra Forkan – jest to što u temelju našeg poslanja stoji gostoljubivost svetog Ivana od Boga i vrijednosti Evandelja na kojima se Red nadahnjuje. Ukratko, bolnica milosrdne braće mora biti škola gostoljubivosti, primjenjujući isti pristup utemeljitelja na polju liječenja i skrbi, i u to uključujući i druge osobe u svoje poslanje – kazao je generalni prior Bolničkog reda.

Velik dar hrvatskom zdravstvu

Predsjednica Vlade RH Jadranka Kosor izrazila je duboku zahvalnost Redu za projekt otvaranja jedne od najsvremenijih bolnica za psihički bolesne osobe u regiji koja će imati 143 ležaja, od čega je 40 ležajeva namijenjenih za palijativnu skrb. – Ovo je velik dar hrvatskom zdravstvu. Posebno mi je drago što će se ovdje liječiti najteži bolesnici, oni koji su psihički oboljeli, a kojih se pokatkad odriču i njihove obitelji. Želim da ovo bude i mjesto na kojem će utočište, mir i nadu pronaći i mnogi hrvatski branitelji, oboljeli od PTSP-a, teške bolesti koja govori o tome da su mnogi ljudi u Hrvatskoj u svome srcu još u ratu – kazala je predsjednica Vlade.

Obred blagoslova Bolnice predvodio je apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj Mario Robreto Cassari. U prigodnoj riječi zahvalio je biskupu Škvorčeviću za različite pastoralne inicijative na području Požeške biskupije od njezina osnutka. Govoreći o bolnici kao nastojanju Katoličke crkve da svjedoči kršćansku solidarnost po služenju milosrdne braće, apostolski nuncij je istaknuo: »Dragi prijatelji, dobro vam je poznato da je svaka katolička bolnica 'himna ljubavi' te nas čini dionicima misterija Križa i Otkupljenja. Svima vam prenosim pozdrave, naklonost i blagoslov pape Benedikta XVI.« Nakon što je je apostolski nuncij izrekao blagoslovnu molitvu, predsjednica hrvatske Vlade zajedno s priorom Reda presjekla je vrpcu i na taj način otvorila prvu katoličku bolnicu.

SVEĆENIČKO REĐENJE U KATEDRALI

Doprinos duhovnoj čvrstini hrvatske domovine

Piše: Ivica Žuljević • Snimio: Duško Mirković

Tijekom svečanog euharistijskog slavlja u požeškoj katedrali biskup Antun Škvorčević 25. lipnja zaredio je za svećenike đakona Dragoslava Kozića iz župe bl. Alojzija Stepinca u Novskoj i Dražena Zrilu iz župe sv. Josipa u Lipovljanim. Na slavlju je sudjelovalo pedesetak svećenika Požeške biskupije na čelu s kanonicima Stolnoga kaptola, đakoni iz đakovačke bogoslovije, bogoslovi Požeške biskupije, svećenički aspiranti i rodbina ređenika. U pozdravnoj riječi biskup je spomenuo kako se ovo slavlje događa u odjeku proglašenja blaženim utemeljitelja Požeške biskupije pape Ivana Pavla II., pastoralnog pohoda pape Benedikta XVI. Hrvatskoj i šezdesete obljetnice njegova svećeništva, na dvadesetu obljetnicu hrvatske državnosti. Kazao je nazočnima da nas sve spomenuto potiče na molitvu i zahvalnost za primljene darove. Dodao je da osobitu zahvalnost dugujemo Bogu za dar dvojice novih svećenika te im je uputio poseban pozdrav, pozvavši ih da otvorena srca i čiste savjesti pristupe ovom slavlju u kojem će po sakramantu svetog Reda biti suobličeni Kristu Glavi i ući u zajedništvo Prezbiterija požeške Crkve.

Povijest susreta

U homiliji biskup je podsjetio na povijest susreta između Boga i čovjeka, od Abrahamovih vremena do današnjih ređenika. Kazao je da se ti susreti redovito događaju Božjom inicijativom i da postaju plodni kada ljudi njegovu inicijativu prihvate velikim vjerničkim srcem. Istaknuo je kako je Abraham dubokom otvorenosću i povjerenjem primio trojicu neznanaca, potvrđio to gostoljubivošću kod stola, stavivši pred njih najbolje što je imao i tako postao dionik susreta s nevidljivim Bogom. U tom ozračju vjere i svijesti da Bogu ništa nije nemoguće, njegova stara i neplodna žena Sara postaje rodiljom.

Biskup je istaknuo da se sličan duhovni proces zbiva između Boga i današnjih ređenika, da su prihvatali njegovu inicijativu po kojoj se začelo njihovo svećeničko zvanje i da svojim velikodušnim odgovorom stoje danas pred oltarom. Dodao je da će po svetom Redu, odjeveni u snagu Duha Svetoga, biti plodniji od Sare jer će svojim svećeničkim služenjem pomagati mnogima da se po sakramentima rode za život vječni. – Ugrađeni tim služenjem u biće hrvatskoga naroda, oni će davati svim poseban doprinos duhovnoj čvrstini svoje hrvatske domovine, čiju državnost slavimo – kazao je biskup.

Svjedoci Božje nade

Istaknuo je da danas u Hrvatskoj osjećamo svu težinu duhovnog grča zbog zla i sebičnosti, prisutnih na mnogim razinama privatnoga i javnoga života, ali da to naše stanje, kako nam je poznato iz triaeststoljetnog narodnog iskustva, može ozdraviti živi, uskrsli Isus Krist, kome će novi svećenici služiti u svom poslanju. Potaknuo ih je da povjere svoj svećenički život Isusu Kristu, da po svakodnevnoj povezanosti s njime budu duhovno sve

snažniji i tako svojim suvremenicima svjedoče nerazorive Božje nade, utemeljene u Isusovoj pobjedi nad smrću.

Nakon popričesne molitve biskup je podsjetio da smo ovo ređenje slavili u Godini Gospe Voćinske te je sa svima nazočnima uputio molitvu Isusovoj majci, posebno za mlađomisnike. Potom je čestitao novozaređenima i spomenuo imena svećenika jubilaraca Požeške biskupije, među kojima je i preč. Stjepan Benić koji slavi 75. obljetnicu svećeništva. Đakon Zdravko Tici pročitao je čestitku koju su nazočni uputili papi Benediktu XVI. za šezdesetu obljetnicu njegova svećeničkog ređenja. Na svršetku slavlja biskup je potaknuo sve svećenike da u nedjelju 26. lipnja s Božjim narodom mole za papu Benedikta prigodom njegova svećeničkog jubileja i prikupljuju »Petrov novčić«, da se s njime sjedine na svetkovinu sv. Petra i Pavla te da na svetkovinu Presvetog Srca Isusova, na Dan svećeničkog posvećenja, povjere sebe i Svetoga Oca Kristovoj Božanskoj ljubavi. Katedralni zbor, pod ravnateljem dirigenta i orguljaša Alena Kopunovića Legetina, svojim izvrsnim pjevanjem dao je slavlju posebnu duhovnu snagu.

Najstariji svećenik biskupije slavi 75. obljetnicu svećeništva

Prečasni Stjepan Benić, najstariji umirovljeni svećenik naše biskupije, u svojoj 99. godini života slavi 75. obljetnicu svoga svećeničkog ređenja. Tom prigodom požeški biskup Antun Škvorčević posjetio ga je u njegovu domu u Jakšiću na svetkovinu sv. apostola Petra i Pavla 29. lipnja i sa zahvalnošću Bogu čestitao mu sedamdeset i pet godina svećeništva i njegove vjernosti Bogu i Crkvi.

Preč. Benić dobrim se pamćenjem prisjetio mnogih pojedinosti iz svoga dugog i plodnog života te o njima radosno pripovijedao. Na biskupovo pitanje što mu je ostalo u sjećanju kao najradosnije i kao najteže iz njegova života, odgovorio je kako mu je cijelo svećeničko služenje bilo lijepo jer ju u njem pronalazio radost koja je izvirala iz svakodnevne molitve, pokatkad po sedam krunica na dan. Kao najtežeg dogadaja u svom životu prisjetio se Božića 1941. kada je kao župnik u Stražemanu bio svjedokom oružanih napada i podmetanja požara određenih ljudi iz Vrhovaca i Kantrovaca i kada mu je ubijen brat Karlo, čije su tijelo pronašli tek tri mjeseca kasnije i dostojno ga pokopali. Preč. Benić istaknuo je u svome razgovoru s biskupom kako svaki dan ustrajno prikazuje svoje žrtve za biskupiju i naš hrvatski narod.

Biskup Škvorčević zahvalio mu je za posebno služenje po molitvama i žrtvama, podijelio mu blagoslov i poželio da u njegovu duhu ne ponestane žara ni u glavi bistrine te da u predanju Bogu još dugo vremena može među nama biti svjedokom svoga svećeničkog poziva i dara. (I. I.)

Predstavljamo naše mladomisnike

DRAGOSLAV KOZIĆ Svećenik otvoreno stoji između Boga i čovjeka

Dragoslav Kozić rođen je 15. studenoga 1983. u župi sv. Luke u Novskoj. Ima dva brata i dvije sestre. U Novskoj je započeo osnovnoškolsko obrazovanje i živio do 1997. godine kada, nakon smrti roditelja, odlazi u Split gdje je završio osnovnoškolsko obrazovanje. Nakon završenog osmog razreda upisao se u Nadbiskupijsku klasičnu gimnaziju s pravom javnosti „Don Frane Bulić“ i primljen je u Nadbiskupsko sjemenište u kojem je proveo četiri

godine. Godine 2003. položio je maturalni ispit i upisao filozofsko-teološki studij na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Splitu te je primljen kao kandidat za sv. Red Splitsko-makarske nadbiskupije.

Nakon redovnih šest godina studija diplomirao je u lipnju 2009. godine. Istoga mjeseca uputio je pisano molbu msgr. dr. Antunu Škvorčeviću, požeškom biskupu, da ga primi kao kandidata za sv. Red u Požeškoj biskupiji. Nakon razgovora upućen je u župu Bezgrješnog začeća BDM u Novoj Gradiški na potrebne provjere i pripreme gdje je proveo godinu dana. Nakon toga mu je biskup pozitivno odgovorio na njegovu molbu. Za đakona je zaređen 10. listopada 2010. u požeškoj katedrali.

Dakonski praktikum vršio je, surađujući sa župnikom i kapelanom, osam mjeseci u župama Presv. Trojstva i sv. Antuna Padovanskog u Daruvaru.

– Svećenički poziv osjetio sam pri kraju osmoga razreda u trenutku kada nisam znao kako se „postaje svećenik“, a kada sam pošao u sjemenište, nisam znao kamo točno idem i što je potrebno raditi ili učiti. No, tijekom boravka u sjemeništu brzo sam stekao uvid u to što je potrebno raditi i učiti, ali i tko je svećenik i koja mu je uloga. Za mene je najbitnija uloga svećenika da on stoji otvoreno između Boga i čovjeka, da sve one koji su

se životom i vjerom udaljili od njega potakne da mu ponovno iskažu svoje životno opredjeljenje i povjerenje jer je samo On toga vrijedan i dostojan. Stoga sam zahvalan Bogu koji me je pozvao u ovaj sveti i časni poziv, za sve dobre ljude koji su me molitvama pratili i podržavali, za sve koje sam upoznao, osobito mlade i djecu u Novoj Gradiški i Daruvaru koji su u meni ostavili neizbrisiv pečat prijateljstva – ističe mladomisnik Dragoslav koji je zahvalan i župnicima Perici Matanoviću u Novoj Gradiški i Branku Gelemanoviću u Daruvaru gdje je vršio dakonski praktikum.

DRAŽEN ZRILE Želim biti svećenik po mjeri i Srcu Isusovu

Dražen Zrile rođen je 26. rujna 1986. u župi sv. Ive u Podmilaču kao prvo od četvero djece u obitelji Franje i Ivanke. Ima dva brata i sestruru. U Podmilaču je živio sve do početka rata, a onda se u travnju 1992. godine preselio na nekoliko mjeseci u Bektež kraj Kutjeva. Nakon toga s obitelji se nastanio u Lipovljanimu gdje je 1993. godine krenuo u OŠ Josipa Ko-

zarca. Od drugog razreda je ministrant u župi sv. Josipa. Ministrirati je započeo na poticaj bogoslova Pavla Mokrija te uz brižno vodstvo i primjer domaćeg župnika mons. Ignacija Fostača nastavio redovitiće pohađanje svete mise. Od trećeg razreda svakodnevno je prisustvovao svetim misnim slavlјima i bio na raspolažanju domaćem župniku. Župna crkva i župni stan postali su njegov drugi dom. Redovito je pratilo župnika u njegovim dužnostima. U okrilju župne zajednice u njemu se rađala neopisiva radost i sigurnost.

– Imajući pred očima svijetli primjer mons. Ignacija Fostača, župnika, u meni je rasla istinska želja da i ja poput njega budem pastir ovaca koji će ovce privoditi vrhovnom pastiru, Isusu Kristu – ističe mladomisnik Dražen.

Nakon osmog razreda krenuo je 2001. godine u Dječačko sjemenište na Šlati. Maturirao je 2005. godine u Nadbiskupskoj klasičnoj gimnaziji na Šlati. Te godine upisao se na bogosloviju i Katolički bogoslovni fakultet u Đakovu. Nakon završetka druge godine studija 2007. godine poslan je na dovršetak studija u Papinsko veliko rimsko sjemenište gdje je i završio teološki studij 2010. godine na Papinskom

sveučilištu Lateran. Zaređen je 10. listopada 2010. godine za đakona u požeškoj katedrali. Dakonski praktikum obavljao je u katedralnoj župi sv. Terezije Avilske u Požegi.

– Neizmjerno sam zahvalan dragome Bogu koji me vodio i vodi putem ovog svetog i časnog svećeničkog poziva. Isto tako dugujem zahvalnost svojoj obitelji koja me je podržavala u mojoj odluci i svima onima koji su me pratili u svojim molitvama. Nadam se da ću ostati vjeran Božjem pozivu te biti svećenik po mjeri i Srcu Isusovu – kaže mladomisnik Dražen Zrile.

U PASTORALNOM POHODU HRVATIMA U NIZOZEMSKOJ

Zahvala nizozemskim biskupima za potporu hrvatskim vjernicima u toj zemlji

Od 16. do 20. lipnja biskup Antun Škvorčević boravio je u Nizozemskoj u pastoralnom pohodu hrvatskim vjernicima. Posjetio je ponajprije kuću maticu sestara karmeličanki Božanskog Srca u Sittaru gdje živi šest hrvatskih sestara, među kojima i s. Edita Gelemanović, djelatna u vrhovnoj upravi. Vrhovna poglavica s. Angelina Finell upoznala ga je sa stanjem svoje zajednice, izrazila radost što sestre u Hrvatskoj imaju zvanja te mogu dati svoj doprinos i matičnoj kući. Biskup je s vrhovnom majkom razgledao samostan bosonogih karmeličanki u Echtru, gdje je živjela Edith Stein i odakle su je nacisti odveli u logor Auschwitz i usmrtili. U biskupskom domu u Roermondu susreo se s biskupom Fransom Wiertzom i zadržao s njime u dugu i zanimljivu razgovorom o različitim pitanjima iz života Crkve u Hrvatskoj i Nizozemskoj te o hrvatskoj zajednici u toj zemlji.

Susret s nizozemskim biskupima

U pratinji majke Angeline i s. Edite biskup se 17. lipnja uputio u Rotterdam gdje sjedište ima hrvatska župa za hrvatske vjernike u cijeloj Nizozemskoj kojoj je na čelu fra Ivica Jurišić iz franjevačke provincije Bosne Srebrne. Uz dopuštenje sudskih vlasti biskup Škvorčević je s fra Ivicom 17. lipnja posjetio hrvatske generale i druge pritvorenike iz Bosne i Hercegovine u Scheveningenu u Den Haagu.

Istoga dana biskup je u pratinji fra Ivice posjetio Veleposlanstvo Republike Hrvatske u Den Haagu i susreo se s veleposlanicom Veselom Mrđen-Korač. U rotterdamskoj katedrali sv. Lovre i Elizabete biskup Škvorčević je 18. lipnja na poziv mjesnog

biskupa sudjelovao na oproštajnom slavlju s dosadašnjim rotterdamskim biskupom i predsjednikom Nizozemske biskupske konferencije mons. Adrianusom H. van Luynom te na primanju nakon toga. Biskup Škvorčević je zahvalio mons. van Luynu za veliku potporu hrvatskim vjernicima u Nizozemskoj, osobito za osnutak hrvatske župe sa sjedištem u Rotterdamu i mogućnost redovitih slavlja svetih misa u ovdašnjoj katedrali. Bila je to prigoda u kojoj je biskup Škvorčević susreo gotovo sve nizozemske biskupe među kojima i kardinala Adrianusa Simonisa.

Na slavlju svete Potvrde

Toga istoga dana požeški biskup je u podnevnim satima predvodio u rotterdamskoj katedrali slavlje svete Potvrde za šezdesetak hrvatskih mladića i djevojaka kojima je u pripravi uz fra Ivicu uvelike pomogla s. Edita Gelemanović koja svake subote i nedjelje dolazi iz Sittara u Rotterdam. Uz brojne vjernike na slavlju je su-

djelovala i hrvatska veleposlanica u Den Haagu. Biskup je na kraju svete mise posebno zahvalio fra Ivici za veliku požrtvovost kojom nastoji opsluživati oko deset do dvanaest tisuća katolika u Nizozemskoj.

Velike pastoralne potrebe Hrvata

Na svetkovinu Presvetog Trojstva 19. lipnja biskup Škvorčević je predvodio u rotterdamskoj katedrali redovito nedjeljno euharistijsko slavlje za Hrvate i u pratinji fra Ivice posjetio Amsterdam i Den Haag. Među hrvatskim vjernicima u Nizozemskoj nalaze se i oni koji su pristigli ovama prije petnaest godine iz Bosne i Hercegovine i kojima je potrebna pomoć Katoličke crkve iz domovine. Za očekivati je da će se fra Ivici Jurišiću uskoro pridružiti još jedan subrat kako bi mogli odgovoriti na velike pastoralne potrebe Hrvata u Nizozemskoj. Za sada mu povremeno pomaže fra Franjo Ninić na studiju u Münsteru u Njemačkoj, koji je i ovih dana bio na slavlju s biskupom Škvorčevićem. (I. I.)

BISKUP ŠKVORČEVĆ POSJETIO HRVATSKE GENERALE U DEN HAAGU

Božja pravda nadilazi sve ljudske sudove

Uokviru svoga pastoralnog pohoda hrvatskim vjernicima u Nizozemskoj biskup Antun Škvorčević posjetio je 17. lipnja hrvatske generale Antu Gotovinu i Mladena Markača s drugim Hrvatima iz Bosne i Hercegovine, pritvorenima u Scheveningenu u Den Haagu. U biskupovoj pratinji bio je fra Ivica Jurišić, hrvatski župnik u Rotterdamu.

Biskup Škvorčević je nakon posjeta izjavio da je tijekom dvosatnoga susreta sa sedmoricom Hrvata u Scheveningenu slavio svetu misu i s njima se nakon toga zadržao u razgovoru. Kazao je da im je

izručio pozdrave hrvatskih biskupa, izrazio poštovanje za žrtvu i veliki doprinos hrvatskoj slobodi, za trpljenje koje podnose. Spomenuo je kako im je posvjedočio posebnu duhovnu i molitvenu blizinu te moralnu potporu i solidarnost mnogih Hrvata koji prate njihov boravak u pritvoru i suđenje. Ohrabrio ih je da se ne dopuste sputati u okvir zla koji im se pripisuje, nego da u molitvi žive povezanost s Bogom, povjere mu sudbinu te da usred zatvorskih uvjeta ostanu duhovno slobodni, vjerujući u Božju pravdu ljubavi koja nadilazi sve ljudske sudove čija je pravednost utemeljena na ograničenom zakonu uzajamnosti.

Biskup Škvorčević pozvao ih je da se u svetoj misi i pričesti sjedine s Isusovom žrtvom ljubavi na križu, jačom od zla i smrti. Spomenuo je kako su Hrvati pritvoreni u Scheveningenu nakon svete mise očitovali mir i vedrinu u razgovoru o duhovnim temama koje su ih zanimali. Razgovarali su i o nedavnom pohodu pape Benedikta XVI. Hrvatskoj koji su pratili na televizijskom prijenosu. Biskup je svakom od njih uručio krunice koje je primio na dar od Svetog Oca te spomen-sličice na njegov pohod Zagrebu. (I. I.)

SVEČANOST PODJELE SVJEDODŽBI PRVIM MURANTIMA KATOLIČKE KLASIČNE GIMNAZIJE U POŽEGI

Izgradnja cjelovitog čovjeka ključna u odgoju i obrazovanju mladih

Piše: Sanja Najvirt • Snimio: Robert Mokri

Da je u ulaganje u izobrazbu i odgoju te još više u duhovnu izgradnju mladoga čovjeka na kršćanskim, humanističkim vrijednostima naša hrvatska šansa u razvoju boljeg društva, posvjedočio je i prvi naraštaj maturanata Katoličke klasične gimnazije u Požegi i Virovitici. Za njih šezdesetak, prije četiri godine započeo je zahtjevan put klasičnog obrazovanja, odricanja, ali i brojnih nagrada i priznanja za stečena znanja tijekom školovanja. No, ono najdragocjenije što će ponijeti u svojim srcima, dimenzija je ljubavi i zajedništva u Božjoj stvarnosti koju žive i nose kao duhovnu baštinu iz ove ustanove.

Na svečanosti podjele maturalnih svjedodžbi, organiziranoj na 14. obljetnicu utemeljenja Požeške biskupije, 5. srpnja, u Dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi, na to je podsjetio i ravnatelj požeške klasične gimnazije vlč. Pavle Filipović, zahvalivši požeškom biskupu mons. dr. Antunu Švorčeviću na velikoj osjetljivosti i osobnom angažmanu u utemeljenju i izgradnji Odgojno obrazovnog centra Požeške biskupije kojoj pripadaju i ove gimnazijalne ustanove. U cjelovitom odgoju mladih veliku su ulogu imali i profesori koji su ih hrabrali i bili im osloncem ne samo u svladavanju zahtjevnoga školskoga gradiva, već i iskušenjima životne svakodnevice. Na tome im se u ime svih maturanata zahvalio Marko Taborsky, budući student teologije ko-

jega je školovanje u ovoj ustanovi na poseban način duhovno opredijelilo i odredilo.

Da se kroz četverogodišnje djelovanje i rast katoličkih klasičnih gimnazija zrcali prije svega duh evangelizacijskog nastojanja u služenju čovjeku, podsjetio je biskup

Škvorčević dodajući kako je poticanje izgradnje kulture uma i srca, kulture cjelovitosti čovjeka i njegova dostojanstva, ključna u sustavu izobrazbe i odgoja ovih ustanova. »Ono što sam i danas zamijetio kod ovih mladih ljudi jest silna želja do dosegnu onu razinu života, skrivenu u njihovim čežnjama i iskrenim propinjanjima za drugačijim, punijim čovjekom. To smo im nastojali otkrivati u onoj ljubavi koju je Isus Krist ostvario za nas, a jednako je snažna i živa dva tisućljeća nakon njegove smrti na križu. Ugradili smo to sa svim suradnicima u školi ne samo u njihov odgojno obrazovni već i životni sustav kojemu je temelj Božji zahvat u Isusu Kristu. Takvim pristupom postaje to sastavicom njihova unutarnjeg bića kao dragocjenog jamstva budućnosti koja nadilazi površnost proizvodnog, potrošačkog oklo nas« kazao je biskup Škvorčević, uručivši ma-

turantima završne svjedodžbe. Podsjetio je kako se ovaj za njih važan dan veže uz 14. obljetnicu utemeljenja Požeške biskupije. Poručio im je da njeguju širinu duha kao dragocjenu životnu odrednicu i s Bogom izgrađuju međusobne odnose i sredinu u kojoj žive.

DJELATNICI VOJNOG ORDINARIJATA U POŽEGI

Molimo da pripadnici Hrvatske vojske budu duhovno jaki

Redovni godišnji susret djelatnika Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj i pomoćnika vojnih i policijskih kapelana održan je na seoskom imanju u Donjim Emvincima pokraj Požegе 7. lipnja. Ove je godine domaćin bila vojna kapeljana u Požegi. Na misnom slavlju, služenom u požeškoj crkvi sv. Lovre, bili su vojni djelatnici na čelu s vojnim ordinarijem msgr. Jurjem Jezerincem. Svetu misu predvodio je požeški biskup msgr. Antun Škvorčević.

Na početku slavlja biskup je pozdravio sve nazočne te izrazio radost što može biti dionik njihova zajedništva u molitvi. U homiliji biskup je istaknuo kako je Isus u svojoj riječi „Idite po svem svijetu i učinite mojim učenicima sve narode“ video i sve nas, osobito svećenike. Istaknuo je da je taj idite ukorijenjen u Isusovoj ljubavi na križu i uskrsnoj pobedi, da naše poslanje ima snagu onoliko koliko je utemeljeno u tom Isusovu djelu te je poželio djelatnicima

Vojnog ordinarijata da se u njem obnove ovih dana. U današnjem evanđelju Isus moli za svoje učenike da budu jedno kao što su on i Otac jedno. Biskup je podsjetio da se može biti brojčano jedno, fizički jedan kraj drugoga, ali da ta blizina može postati nepodnošljiva. Istaknuo je da Isus ne moli za fizičko jedinstvo svojih učenika, nego za duhovno zajedništvo koje se ostvaruje u snazi njegova Duha. Biskup je poželio da osobito oni koji su dionici Isusova poslanja u Crkvi, usred brojnih negativnosti koje na mnogim razinama hrvatskog društvenog života razdiru zajedništvo, pronađu u Riječi Božjoj snagu, jaču od onoga što ljudi dijeli i sukobljava. Istaknuo je kako je svrha služenja Crkve u Hrvatskoj vojnici da njezini pripadnici budu duhovno jaki, ne protiv ikoga, nego jedni za druge i za sigurnost svih građana i same Hrvatske, po uzoru na Isusa koji je bio jak u svojoj ljubavi za svakog čovjeka.

Nakon slavlja biskup Škvorčević je nazočne vojne djelatnike proveo kroz povijest požeškoga kraja i predstavio im vrijednosti crkve sv. Lovre. (I.I. • Snimio: Goran Lukić)

ŽUPA LONJA, NAJMANJA U BISKUPIJI, PROSLAVILA DVJESTOTU OBLJETNICU

Preživjeli brojne nedaće, ali ostali vjerni Bogu

Piše i snimio: Goran Lukić

Župa Duha Svetoga u Lonji, brojčano najmanja u Požeškoj biskupiji, proslavila je svoju dvjestotu obljetnicu postojanja. Svečanu svetu misu na Duhovski utorak, kada župa slavi svoga nebeskog zaštitnika, predvodio je biskup Antun Škvorčević. Prije misnoga slavlja biskupa su pozdravile djevojke odjevene u lonjsku narodnu nošnju. Izrazile su radost zbog biskupova dolaska, spomenule kako župa Lonja slavi svoga nebeskog zaštitnika, treću Božansku osobu, Duha Svetoga dvjesto godina svoga postojanja

i sto trideset jednu godinu župne crkve te istaknule da su župa i njezini župljeni proživjeli brojne nedaće, ali su ostali vjerni Bogu i Crkvi.

Nakon riječi dobrodošlice domaćeg župnika Marija Cimbala biskup je pozdravio sve okupljene, podsjetivši da je 1789. godine odvajanjem od župe Lipovljani uspostavljena u Lonji najprije samostalna kapelija, a 1811. osnovana župa te da je 1878. izgrađena sadašnja župna crkva. Crkva je oštetećena u Domovinskom ratu i još uvijek čeka svoje uređenje. Spomenuo je da je od osnutka Požeške biskupije nekoliko puta posjetio Lonju, ali da danas prvi put predvodi euharistijsko slavlje u kojem želi zajedno s nazočnima zahvaliti Bogu za sva dobra koja je po služenju Crkve darovalo brojnim naraštajima vjernika župe Lonje te se spomenuti svih preminulih.

U homiliji biskup se upitao otkud to da u Lonji postoji župa. Rekao je da povjesničari traže odgovor na to pitanje istražujući arhive, a da smo mi u crkvi navijestili Božju riječ u kojoj je naznačen i podatak o podrijetlu lonjske župe. Spomenuo je da je Isus, kako piše Pismo, svojim učenicima posvjedočio da je nakon osude i smrti na

krizu ustao živ kao pobjednik te im na dan Pedesetnice poslao Duha Svetoga, u čijoj su snazi jednostavni ribari krenuli u svijet te je po njima Uskrsli uspostavio zajedništvo kojemu je ime Crkva i koje u snazi njegova Duha nikakvi progoni ni ljudska mržnja nisu mogli zaustaviti, nego ono traje već dvije tisuće godina, a u hrvatskome narodu više od trinaest stoljeća. Biskup je podsjetio kako smo snagu toga zajedništva Crkve mogli iskusiti na susretu s papom Benediktom XVI. u Zagrebu. Dodao je da i lonjska župa ima svoj temelj i početak u tom dinamizmu, da je Isus Krist tijekom dva stoljeća snagom Duha Svetoga ulazio u živote ovdašnjih jednostavnih ljudi te u njihovim naporima, nevoljama, radostima i nadama bio snaga kojom su pobjedivali. Poželio je da lonjski župljeni, premda mali brojem, u toj istoj snazi Duha Svetoga budu veliki srcem te da u njima živi velika i pobjednička Božja Hrvatska. Na svršetku slavlja biskup je zahvalio svima osobito župniku za nastojanja da u neredovitim okolnostima u Lonji živi Isusova Crkva. Poslije mise biskup se zadržao s vjernicima u razgovoru te posjetio gospodarstvo sa seoskim turizmom gde Marice Nekić.

U LOZANU BLAGOSLOVLJENA NOVA KAPELA SV. FLORIJANA

Za što veći urod života važno je dobro prihranjivati svoje srce

Piše i snimio: Goran Lukić

Na blagdan sv. Florijana 4. svibnja u Lozani, filijali župe sv. Petra Apolosta u Starom Gradcu, blagoslovljena je novoizgrađena kapela sv. Florijana. Svečanu svetu misu i blagoslov kapele uz koncelebraciju svećenika Virovitičkog dekanata i prijašnjeg starogradačkog župnika Stjepana Mostečaka predvodio je biskup msgr. Antun Škvorčević. Sadašnji župnik Starog Grada Slavko Patrle pozdravio je na početku svete misе biskupa i sve okupljene, zahvalivši onima koji su tijekom trogodišnjih radova pomogli izgrad-

nju kapele. U uvodu u slavlje biskup je rekao kako je došao u Lozan radovati se zbog uspjeha izgradnje nove kapele, ali još više kako bi zajedno s tamošnjim vjernicima otvorio vrata srca onome Bogu koji je učinio velikim svetoga Florijana i čiji blagdan danas slavimo. Čestitao je svetog zaštitnika svima nazočnima, posebno vatrogascima. „Dok blagoslivljamo ovu materijalno izgrađenu kapelu, mislite na to da ste vi sami svojim krštenjem postali hram Duha Svetoga i kako nema drugih osim vas po kojima bi Bog ostvarivao svoje djelo u ovom povijesnom trenutku na ovim hrvatskim prostorima“, rekao je biskup.

U homiliji biskup je naglasio kako je tajna naše sreće skrivena u našim osobama, u onoj dubini našega bića koju nazivamo srce. Ustvrdio je da u Hrvatskoj treba početi od svakog pojedinog od nas da bi se krenulo nabolje i da je najveći dođađaj ono što Bog u nama može ostvariti. „Zato ste dobro učinili kad ste razmišljali o gradnji ove kapele u Lozani da bi u njoj

sabirali svoje srce, otvarali ga za Božju blizinu, da on u vama može što snažnije djelovati“, dodao je biskup. Podsjetio je Lozančane kako bi bilo tužno učiniti sve što je potrebno da priroda donese što veći rod, a da se s još većom zauzetošću ne brišu kako i s čim prehraniti svoje srce da ono donese što veći urod života i da za to treba služiti nova kapela. „S takvim vam je pitanjima živio i sveti Florijan“, kazao je biskup, „hranio se onom Božjom riječju koju smo i mi navijestili te sjedinjen s Isušom Kristom postao pobjednik nad smrću, dionik vječnog života.“

Biskup je potaknuo vjernike da budu tako opredijeljeni za Isusa Krista i žive po vjeri da i po njima, usred sve nametljivije kulture smrti, u Hrvatskoj pobjeđuje život. Pri svršetku svete misе župnik Patrle je zahvalio akademskom slikaru Stjepanu Đukiću Pišti što je izradio oltarnu sliku sv. Florijana u slikarsko-reljefno-instalacijskoj tehnici, a potom je sam autor ukratko protumačio svoje djelo.

NEKOLIKO TISUĆA ŠKOLSKE DJECE HODOČASTILO U VOĆIN

Isus na križu otvorio je natjecanje u najvažnijoj disciplini: ljubavi

Piše i snimila: Ljiljana Marić

UVoćinu, središnjem svetištu naše biskupije, 7. svibnja okupilo se nekoliko tisuća osnovnoškolaca na svome hodočašću pod geslom »Evo ti majke«. Ovo jedinstveno dječje hodočašće u Hrvatskoj ove godine bilježi svoju 40. Obljetnicu. Požeškim malim hodočasnicima pridružili su se i mali hodočasnici iz Donjeg Miholjca u susjednoj Đakovačko-osječkoj nadbiskupiji. Svečano euharistijsko slavlje predvodio je biskup dr. Antun Škvorčević u concelebraciji sa sedamdesetak svećenika. Na prostor ispred Hrvatskog doma, nasuprot gotovo potpuno obnovljenoj voćinskoj crkvi gdje se služilo misno slavlje, biskup, svećenici, đakoni, bogoslovi, sjemeništari, ministranti te predstavnici župa sa svojim barjacima i transparentima stigli su u procesiji iz prijekom montažne crkve noseći lik Majke Božje Voćinske. Na početku slavlja sve je pozdravio rektor svetišta Mladen Štivin.

Ne iznevjerite Isusa

– Djeco, po vašem srcu koje je blizu Bogu, ovđe je danas prisutan najmlađi dio naše biskupije. Želim Bogu zahvaliti za sve vas što ga volite, želim s vama zahvaliti Isusovoj majci što nam je dobra te je moliti da ostane s nama na našem putu – poručio je biskup te istaknuo kako su među najmlađim hodočasnicima i brojni ovogodišnji krizmanici. – Došli ste ovamo, dragi krizmanici, moliti Isusovu majku da ne iznevjerite sami sebe, Isusova očekivanja, nego da u snazi Isusova Duha budete jaki na životnom putu i uspješni po Božjem naumu o nama ljudima – poručio im je biskup.

U dijaloškoj homiliji biskup je rekao djeci da će se i na ovom hodočašću natjecati iz vjeroučnog znanja i nekoliko sportskih disciplina te im je poželio dobar uspjeh. No, podsjetio ih je kako je Isus na križu otvorio natjecanje u najvažnijoj disciplini: ljubavi. Posvjedočio nam je ljubav kojom je pobijedio smrt, i upravo nam je u tom trenutku dao svoju majku da bude našom majkom te da ona na svoj način služi toj njegovoj ljubavi, da po njoj budemo pobjednici. Biskup je posebno istaknuo kako je to najuzbudljiviji izazov jer nas Bog nije prepustio našim nemoćima, zlu i smrti.

Prepoznajte duhovni poziv

– Osim svoje majke – nastavio je biskup – Isus nam je darovao i Majku Crkvu i to na dan Pedesetnice u snazi Duha Svetoga

ga za čiji dar je molila Marija zajedno s njegovim učenicima u dvorani posljednje večere. Kazao je nazočnim krizmanicima da danas na svom hodočašću mole s Isusovom Majkom kako bi u sakramenu svete Potvrde bili zahvaćeni Duhom Svetim, ugrađeni u Crkvu, živi Isusov organizam te u njoj bili dionici njegove pobjedničke ljubavi.

Dodao je da su apostoli po Marijinoj molitvi bili sposobljeni darom Duha Svetoga za poslanje koje im je povjerio Isus Krist, te potaknuo nazočne učenike da danas mole s Marijom kako bi u svjetlu Duha Svetoga neki od njih prepoznali da ih Isus zove u svećeničko ili redovničko zvanje. Podsjetio je zatim djecu kako Isusova ljubav s križa na svoj način progovara i u ljubavi njihovih zemaljskih majki, u žrtvi koju svaki dan za njih žive. Potaknuo ih je da povjere svoju majku Isusovoj majci.

Molitva za domovinu

Na kraju je kazao da ne smijemo zaboraviti još jednu svoju majku – domovinu. – Rođeni smo u lijepoj domovini Hrvatskoj koja je Božji dar. Želimo danas moliti za našu domovinu, posebno za sve ono teško što je ostalo kao trag rata i mržnje, da bude popravljeno onom dobrotom, plenumitošću i ljubavlju koju nam Bog može darovati. Molimo da nitko u našoj domovini ne bude prezren, ponižen, osobito oni koji su se borili za našu slobodu, da bude dovoljno radnih mjesta, da nitko ne bude siromašan. Molimo da Bog prosvijetli srca i pameti onih koji vode našu zemlju i sve nas da u slozi, međusobnom povjerenju i ljubavi izgrađujemo domovinu.

Na kraju slavlja biskup je predvodio molitvu predanja Gospa Voćinskoj kako bi

ona svakom djetetu uvijek bila na pomoć te ga pratila na njegovu životnom putu.

Natjecanje u znanju i sportu

Nakon misnoga slavlja program je nastavljen natjecanjem u vjeroučnom znanju te u različitim sportskim disciplinama, nogometu, graničaru, potezanju užeta, nosenju ping-pong loptice na žlici i skakanju u vreći. Prednatjecanje iz vjeroučnog znanja obavljeno je prije više od mjesec dana te je na natjecanju u Voćinu sudjelovalo deset skupina, po jedna iz svakog dekanata Požeške biskupije. Prvo mjesto u natjecanju iz vjeroučnog znanja postigla je skupina iz župe Pleternica: Jura Kaurinović, Jelena Kaurinović, Antonija Crnjac, Ivan Tomić i Ivona Šarić. Drugo mjesto osvojila je skupina iz župe Pakrac, treće iz župe Velika. Biskup Škvorčević uručio im je nagrade: za prvo mjesto veliku medalju svetišta Gospe Voćinske, a za drugo i treće mjesto slike Gospe Voćinske uz povelje priznanja. Poželio im je svima da u snazi Duha Svetoga budu s Isusom pobjednici nad zlom i smrću. Pobjednicima iz sportskih natjecanja također su uručena priznanja i prigodne nagrade.

KOMEMORACIJA ŽRTVAMA KOMUNISTIČKOG ZLOČINA NA SPOMEN-PODRUČJU CRNI POTOK

Katolička obitelj mora svojoj djeci govoriti istinu o hrvatskoj povijesti

Piše: Marija Pepelko • Snimio: Ivan Sporinski

Na spomen-području Crni potok obilježena je 18. lipnja 66. obljetnica stradanja nedužnih žrtava komunističkog zločina. Kod spomen-križa okupili su se hodočasnici, suputnici i supatnici s križnih putova iz svih krajeva naše domovine kako bi prigodom riječju progovorili o dugo prešućivanoj prošlosti te molitvom, pjesmom i komemorativnim euharistiskim slavljem, polaganjem cvijeća i svjeća odali počast crnopotočkim stradalnicima. Molitvom *Križnoga puta Gospodina našega Isusa Krista na spomen macejlskih*

žrtava i žrtava hrvatskog križnog puta autora fra Bonaventure Dude i Krunice dvadesetak našičkih planinara i hodočasnika, predvođenih župnikom i gvardijanom fra Dragutinom Bedenićem pješice je stiglo na to sveto mjesto sjećanja i nade.

Strašni masakr nad nedužnim žrtvama tijekom lipnja 1945. učinile su jedinice Korpusa narodne obrane Jugoslavije dovodeći u ovaj skroviti šumski predjel nekoliko kolona s po više stotina zarobljenih i vezanih bivših vojnika oružanih snaga NDH, a uz njih i desetke civila sa šireg našičkog područja. Govoreći o tome zločinu, predsjednik URV „Hrvatski domobran“ Željko Tomic zahvalio je preživjelim sudionicima križnih putova za hrabrost osobnog svjedočenja i otkrivanja istine te dugo čuvane tajne pozivajući sve nadležne da se zauzmu za službeno istraživanje Crnoga potoka i svih drugih masovnih stratišta i grobniča hrvatskoga naroda. Naglasio je kako

sjećanje i istraživanje prošlosti nije izraz mržnje, već znak ljubavi prema domovini Hrvatskoj i poštovanje prema žrtvama jer bez istine o prošlosti nema ni pravde ni mira u budućnosti.

Svetu misu je uz koncelebraciju svećenika iz susjednih župa predvodio đurđenovački župnik fra Josip Grubišić koji je pozvao sve nazočne na hrabrost svjedočenja vjerskog i nacionalnog identiteta naglasivši između ostalog: „Hrvatska katolička obitelj mora govoriti istinu svojoj djeci o hrvatskoj povijesti, o značenju domovine, o dragocjenosti života i slobode... Zar je grijeh govoriti istinu? Kada nitko ne bi nigdje pripadao, kada bi nas uštakali, tko bi svjedočio? Nevini brane svoju vjeru prolijevajući svoju krv i zato odlaze u nebo. To su mučenici!“ Nakon misnog slavlja komemoracija je završena polaganjem vijenaca i paljenjem svjeća kod

spomen-križa pred kojim su se crnopotočkim žrtvama poklonili predstavnici Grada Našica, Udruge ratnih veterana »Hrvatski domobran«, Udruge hrvatskih branitelja »Hrvatski sokol« te predstavnici Županije, političkih stranaka i desetak gradova, općina i udruga proizašlih iz Drugoga svjetskoga rata, poraća i Domovinskoga rata.

Malo selo koje je proslavilo stotu obljetnicu crkve dalo četiri svećenika

U Gornjim Crnogovcima, filijali župe Staro Petrovo Selo, 3. srpnja svečano je proslavljen stoti rođendan crkve posvećene Gospoj Lurdskoj. U duhovnoj pripravi za ovaj dan, svete mise su slavili svećenici rodom iz Gornjih Crnogovaca: Mario Matijević, kapelan u Daruvaru, i Tomo Mrnjec, župnik u Vetrovima. Na sam dan slavlja obljetnice svetu misu je predvodio Antun Prpić, upravitelj župe Staro Petrovo Selo i dekan Novokapelačkog dekanata. Kako nam rekuće mještani ovoga pitomoga slavonskoga mjesta, tu se od davnine molilo za duhovna zvanja. Selo danas broji 125 duša, a Crkvi je dalo četiri svećenika: Stjepana Prgića i Zdravka Arčića, koji su već pokojni, i aktivne svećenike: Matijevića i Mrnjca. Vjernici i dalje redovito mole za duhovna zvanja u mjestu, župi te u Požeškoj biskupiji. Kapela je za ovu prigodu uređena izvana i djelomično iznutra. Radovi su trajali oko dva mjeseca. Financirali su ih mještani Gornjih Crnogovaca te župa i općina Staro Petrovo Selo. (Vi. M. • Snimila: Višnja Mlkić)

Katoličke medicinske sestre u 'irskom' Lurd

Njegujući marijansku pobožnost, u petnaest godina svoga djelovanja članovi Katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji hodočastili su u brojna marijanska svetišta diljem Europe. Krajem svibnja ove godine put ih je odveo u najpoznatije marijansko svetište u Irskoj – Knock koje zbog čudesnih ozdravljenja koja su se dogodila u povijesti ovoga svetišta i hodočašća bolesnika nazivaju „Irski Lurd“. Nastanak svetišta povezuje se s ukazanjem Blažene Djevice Marije u zajedništvu sa sv. Josipom, sv. Ivanom apostolom i Isusom kao Jagancem Božjim 21. kolovoza 1879. godine. Datum ukazanja za požeške hodočasnike bio je simbolična poveznica s Gospom Voćinskom. U trodnevnom boravku u ovom mirnom svetištu ni kiša ni vjetar, koji su uobičajeni klimatski uvjeti Zelenoga otoka, nisu uspjeli poremetiti molitveno raspoloženje i zajednički duhovni program koji je predvodio svećenik banjalučke biskupije Žarko Vladislav Ošap.

Na svom osmodnevnom putu grupa je, osim svetišta, posjetila i glavni grad Irske Dublin u kojem je imala priliku razgledati velebnu knjižnicu na Trinity Kollegu u kojoj se čuva Book of Kells, rukopis Novog zavjeta iz 8. st. U Dublinu je bila nezaobilazna i crkva sv. Patrika, zaštitnika Irske. Posjetivši grad Kildare, hodočasnici su se upoznali sa životopisom sv. Brigitte Irske, svetice koju Irci, uz sv. Patrika, slave kao svoju zaštitnicu. Na samom kraju putovanja impresivan dojam ostavilo je i samostansko naselje u brdima Wicklow koje je u 6. st. osnovao sv. Kevin. (M. Ilić)

ZAJEDNO U KRISTU

PRVI NACIONALNI SUSRET HRVATSKIH KATOLIČKIH OBITELJA

4. i 5. lipnja 2011.

NA SUSRETU S PAPOM

Biskup i svećenici o pastoralnom pohodu Svetoga Oca

Duboko duhovno iskustvo Crkve

Dan nakon završenog pastoralnog pohoda pape Benedikta XVI. Hrvatskoj 6. lipnja u Domu sv. Augustina u Velikoj održan je završni susret trajne formacije mladih svećenika Požeške biskupije u tekućoj pastoralnoj, odnosno školskoj godini. Susret je predvodio biskup Antun Škvorčević, a bio je posvećen prvenstveno pohodu pape Benedikta XVI. Hrvatskoj. Tridesetak mladih svećenika posvjetodjelo je svoje oduševljenje svime što su doživjeli na programima s Papom u Zagrebu. Biskup je spomenuo da je čuo ista svjedočanstva mladih i drugih vjernika Požeške biskupije koji su sudjelovali na susretu i zapitao se što ih je – unatoč poteškoćama i žrtvi koju su podnijeli – moglo oduševiti. Istaknuo je uvjerenje kako se radi o dubokom duhovnom iskustvu Crkve i njezinu očitovanju, ostvarenom po prisutnosti nasljednika sv. Petra sa svim onim što on po Isusovu na-

logu i daru jest i po nazočnosti brojnih biskupa i svećenika te mnoštvu vjernika sa svim onim što živi uskrsli Gospodin u njima ostvaruje snagom svoga Duha. Tu snažnu i duboku duhovnu zahvaćenost, iskustvo zajedništva Crkve nemoguće je proizvesti bilo kojim izvanjskim organizacijskim nastojanjem, nego je ono dar odozgor što ispunja srce radošću, ljepotom i zanosom, doda je biskup. Podsetio je na značenje i važnost takvih susreta vjere te naglasio da su ostali siromašni za to bogato iskustvo svi oni koji nisu bili na misi s Papom u Zagrebu. Rekao je svećenicima da je u mladima i drugim vjernicima na susretu s Papom progovorilo sve ono evandeosko čemu oni svojom požrtvovnošću u svom svakodnevnom poslanju služe. Poželio je da ih to ispuni ponosom i novim zanosom u njihovu dragocjenom djelovanju. Potom se biskup osvrnuo na dio Papina govora u zagrebačkoj katedrali koji

se odnosi na svećenike te potaknuo nazočne da još zauzetije izgrađuju dublji odnos prema Bogu, jedni prema drugima, i pozvao da još marnije nastoje oko pastoralna mladih i duhovnih zvanja. Biskup je doda da su i ovogodišnji mjesecni susreti trajne formacije mladih svećenika imali upravo spomenuti cilj. Osvrnuvši se nakratko na teme koje su obrađivane, biskup je svima zahvalio za revnost kojom su na susretima sudjelovali.

Bogoslovi naše biskupije u programu susreta s Papom

Ohrabrio nas je da budemo svećenici vjere i bježimo od osrednjosti

Robert Kupček, bogoslov druge godine, imao je posebnu čast jer je bio jedan od petnaestak bogoslova koji su bili u asistenciji prigodom misnog slavlja na hipodromu te liturgijskog programa u katedrali. – Moram iskreno priznati da mi je to bila posebna čast i radost jer sam mogao izbliza služiti Svetom Ocu. Iako smo bili fizički iscrpljeni od svih poslova oko pripreme pohoda, naš duh je bio radostan jer smo zajedno s namjesnikom Kristovim na zemlji molili i slavili Gospodina, bili smo zajedno u Kristu i sve ostalo bilo je manje važno. U ta dva dana na poseban smo način osjetili snagu Duha Svetoga koji je u Crkvi, koji nas sve, bez obzira na naše ljudske različnosti sabire u jedno. Mislim da ćemo plodove susreta s Papom osjećati i živjeti još dugo te prebirati u srcu sve ono što nam je u svojoj jednostavnosti i poniznosti svoje očinske ljubavi izrekao. Ono što mogu reći i što sam iskreno osjetio jest to da Papa ni u jednome trenutku nije želio da bude u središtu pozornosti, nego se nekako uvijek pomalo sramežljivo i s onom posebnom toplinom povlačio u pozadinu kako bi samo

Krista stavio ispred svega i svima nama po kazao: Krist je naš put – ističe Robert.

Bogoslovi Krunoslav Siroglavić i Krunoslav Juraković, također s druge godine, sudjelovali su u programu prije dolaska Svetog Oca na središnjem zagrebačkom trgu pjevajući u bogoslovnom oktetu. – Uoči dolaska mislio sam kako će to biti pohod bez velikih dojmova. Međutim, kod ovog sam Pape pronašao nešto jako vrijedno, ono najvažnije: poniznost. Radostan sam što sam sudjelovao u programu na Trgu gdje smo s oktetom pjevali u čast Majci Božjoj. Dok smo gledali kako kleči i moli na grobu bl. Alojzija Stepinca, mogli smo samo Bogu zahvaliti što imamo priliku biti na putu prema svećeništvu. Upravo nas je on pozvao i ohrabrio da budemo svećenici vjere, molitve i ljubavi koji će živjeti za istinu, bježati od svake osrednjosti i koji će svoje svećeništvo shvaćati kao sveti dar – kaže Krunoslav Siroglavić.

Njegov kolega Krunoslav Juraković ističe da je u susretu s Papom primio iskrene zrake blagosti, nade i vjere u

Krista, koje su izlazile iz njegovih riječi ohrabrenja i poticaja, a ponajviše iz njegove istinske poniznosti. – Zasigurno će mi i u sjećanju ostati sveta misa na hipodromu i zajedničko slikanje svih bogoslova s Papom neposredno prije njegova odlaska iz naše domovine – ističe bogoslov Juraković.

Petra Krešana, bogoslova prve godine, najviše se dojmio susret mladih s Papom. – Dejmljivo je bilo vidjeti onoliko mladih na Trgu usprkos dosadnoj kiši i vidjeti ih kako pjevaju, plešu, mole. Bilo je to neponovljivo iskustvo koje će mi dugo ostati u sjećanju i svakako biti dodatni motiv na mome putu prema svećeništvu – kaže Petar.

GOTOVO TISUĆU MLADIH IZ NAŠE BISKUPIJE NA BDIJENJU SA SVETIM OCEM

Najviše nas je taknula sabranost u molitvi i tišina

Medju više od 30.000 mladih okupljenih na bdijenju mladih s Papom na Trgu bana Jelačića bilo je oko tisuću mladića i djevojaka iz naše biskupije. Odmah nakon dolaska u Zagreb mladi su se okupili na Zrinjevcu gdje su se uz pjesmu, ples i razne radiionice pripremali za doček Svetog Oca. Popraćen usklicima „Papa mi te volimo“ oduševljene hrvatske katoličke mladeži papa Benedikt XVI. stigao je na Trg bana Josipa Jelačića oko 19.30 sati. Na početku susreta pozdravio ga je predsjednik Hrvatske biskupske konferencije mons. Marin Srakić nakon čega je Sveti Otac započeo molitveno bdijenje s mladima. Naše mlade posebno je taknula Papina poruka da se ne boje i puste Isusa da ih uzme za ruku. – Pustite da bude prijatelj i suputnik na vašem putu! Pouzdajte se u Njega, neće vas nikada razočarati! – rekao je Papa mladima potičući ih da, plivajući protiv struje ovoga svijeta, uvijek teže ka Kristu i njegovoj ljubavi.

»ICH ❤ DICH« – bio je slogan kojim je naša biskupija pozdravila Svetoga Oca na Trgu bana Josipa Jelačića. Sve nas je obuzela neopisiva sreća i radost. Poseban dojam na mene ostavila je kiša koja je neumorno padala, a nikome nije smetalo, koja je prestala onoga trenutka kada je Papa došao. Pjesma, skandiranje, mahanje rukama, a naposljetku posebni trenutci tištine dirnuli su srca svih nazočnih. Ti trenutci tištine dirnuli su i samoga Papu. Zanimljivo je bilo gledati, ali i osjetiti, kako nekoliko desetaka tisuća mladih kleči u tišini, sabrano. Bilo je to lijepo iskustvo kojega ćemo se rado svi prisjećati – kaže Ivan Šajnović, učenik trećeg razreda požeške Gimnazije.

Mladi iz naše Požeške biskupije pripre-

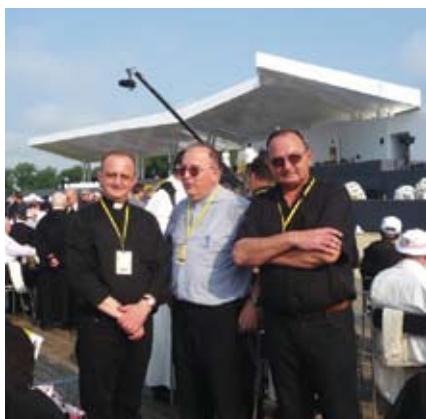
mali su se za taj susret mjesecima. Osim kateheza na temu „Obitelji“ iz predložene knjižice „Zajedno u Kristu“, održavani su susreti na kojima su se mladi mogli bolje upoznati sa zanimljivim biografskim podatcima i općenito osobom pape Benedikta koji je do tada bio poprilično nepoznat. Poučnim katehezama jako su doprinijeli multimedijalni sadržaji s portala papa.hr gdje su se nalazila zanimljiva videosvjeđačanstva poznatih osoba o vjeri i Papinu dolasku. U požeškoj katedrali i u cijeloj biskupiji organizirana su klanjanja namijenjena molitvi za Svetog Oca. Svoju bliskost i ljubav prema Svetom Ocu mladi su u Požegi iskazali i izradom natpisa i transparenta koje su ponijeli u Zagreb kako bi na taj način iskazali podršku Papi.

S. Melita Gložinić iz reda Sestara milosrdnica sv. Vinka Paulskog

Nadu koju smo primili hrabro trebamo svjedočiti

Kao član velike obitelji koju nazivamo Crkva, krenula sam odvažno sa svojim susestrstvom na susret s Petrom naših dana. Teško je izdvojiti najljepši trenutak svih tih dvodnevnih susreta sa Svetim Ocem jer je svaki bio jedinstven. Molitva Večernje koju smo zajedno sa Svetim Ocem molili u zagrebačkoj katedrali bila je osobito iskustvo zajedništva i jedinstvenosti u Mističnom Tijelu Kristovu čija je glava sam Krist, a svi mi udovi njegova Tijela. Upravo smo to vrhunsko zajedništvo iskusili u katedrali posredstvom Svetog Oca koji nas je u ime Kristovo došao ohrabriti pred brojnim izazovima koje susrećemo u svome zvanju.

Svaki susret, ma kako bio lijep i kvalitetan, ipak ne može biti vječan. To nas pomalo podsjeća na evanđeosku perikopu Isusova preobraženja pred učenicima na Taboru. Apostol Petar zamolio je tada Isusa da naprave sjenice jer im je "dobro ondje biti". I nama je zaista "dobro bilo" i najradije bismo se nastanili u susretu koji smo doživjeli u zajedništvu s Kristom kad nam je došao papa Benedikt XVI. No, Krist nas poziva da nadu koju smo ondje primili hrabro posvjedočimo u svijetu zbog kojeg je na koncu i Otac Nebeski poslao svojeg jedinorođenog Sina Isusa Krista. Ta nada neka bude putokaz i svjetlo budućnosti koja postaje naša sadašnjost.

Mario Sanić, župnik u Velikoj i kaptolački dekan

Osjetio sam njegovu posebnu ljubav prema svećenicima

Prvi put sam papu Benedikta XVI. video prigodom hodočašća u Rim 2007. godine. Već tada na mene je ostavio dubok dojam čovjeka vjernika, zauzetog za svakoga čovjeka, bliskoga svakom narodu. Doživio sam ga već tom prigodom kao istinskog Petra nasljednika. Dolazak Svetoga Oca u Zagreb i mogućnost susreta s njime u našoj domovini posebno me obradovala te sam sa svojim župljanim u lijepom broju hodočastio na hipodrom i sudjelovao na misi. I tjelesna blizina Pape, a još više sadržaj njegovih poruka, poziva, poticaja i ohrabrenja, jasnoča njegova govora i zauzimanja za stavove koji su njegovi, ali i Božji, dodirnula je srca mnogih župljana i mnogi su ga doživjeli kao svoga oca, kao utjehu, kao onoga koji je osvijestio neke važne stvari u našem životu. Za mene je posebno duhovno snažan bio susret sa Svetim Ocem u zagrebačkoj katedrali, mjestu gdje sam zaređen za svećenika, susret uz grob bl. Alojzija Stepinca i tom prigodom sam „čuo“ na nov način izrečene riječi koje su nama svećenicima vrlo važne. Doista sam čuo istinskog nasljednika sv. Petra, onog Petra kojem je Isus rekao: Ti si Petar Stijena i na toj Stijeni sagradit će Crkvu svoju i vrata paklena neće je nadvladati. Papa mi je utvrdio i ojačao vjeru. Osjetio sam njegovu posebnu ljubav prema nama svećenicima jer smo mu važni, a zna u kakvim okolnostima smo pozvani i poslani djelovati i živjeti.

SVETI OTAC JE OSOBNO PRIČESTIO OBITELJ BARBARIĆ To nam je poticaj za još upornije zauzimanje u promicanju vrijednosti obitelji

Za vrijeme svete mise na hipodromu papa Benedikt XVI. osobno je pričestio po jednu obitelj iz naših biskupija i nadbiskupija. Tu je čast iz Požeške biskupije imala pleternička obitelj Barbarić: supružnici Anto i Željka te dvije od četiri kćeri, koliko ih imaju, Bernarda i Ivana. Za Antu Barbarića, kako sam kaže, to je bio jedinstven doživljaj u životu poput stvaranja hrvatske države, uspostave naše biskupije ili hodočašćenja u Svetu zemlju i Siracusu.

– Dok sam prilazio klecalu, osjećao sam se kao da lebdim. Kleknuvši, dugo sam pogled i ugledao blagost, strpljivost i toplinu na licu Svetoga Oca, sve ono što mi je do tada simboliziralo papu Ivana Pavla II. i Majku Tereziju. Ovu pričest smatram poticajem za još upornije zauzimanje u promicanju vrijednosti katoličkog braka i obitelji – rekao je Ante. – Posebno me se dojmila toplina i radost s kojom je Sveti Otac došao

k nama da bi bio podrška katoličkoj obitelji prigodom Prvog nacionalnog susreta hrvatskih katoličkih obitelji. Ljubav je jedna od vrjednota koja se gubi u ovom našem materijalističkom svijetu i zato me veseli što je naš narod toliko ljubavi iskazao Papi – dodala je Željka.

Susret sa Svetim Ocem dojmio se i najmlađe članice obitelji. – To što se meni dogodilo događa se jednom u životu, osobito stoga što je naša obitelj pričestio Sveti Otac. Osjećam se blagoslovljena i Bogu sam zahvalna – rekla je srednjoškolka Ivana. – Nama mladima Papin dolazak posebno je i nezaboravno iskustvo kojega ćemo se često prisjećati u budućnosti, naročito kad se budemo susretali s poteškoćama i problemima. Puno mi znači to što Sveti Otac na blag i nenačetljiv način daje recept za radosniju i svjetliju budućnost, naglašavajući potrebu za obiteljskom molitvom – dodala je studentica Bernarda.

Obitelj Gorana i Ljubice Thür sudjelovala u pretprogramu na hipodromu

»Bili smo kao velika sretna obitelj!«

Među obiteljima iz svih krajeva Hrvatske na susret s Papom pošla je i požeška obitelj Thür, Goran i Ljubica te njihova djeca Mateja, Ivana i Ivan koji su imali prigodu sudjelovati u pretprogramu na hipodromu. – Prema hipodromu smo krenuli nešto iza ponoći. Kada smo stigli, već se osjećala živost i iščekivanje. Ljudi su dolazili ozarenih lica i radosno pozdravljali jedni druge. Izmjenjivali su se molitve krunice, pjesme, recitacije, igrokazi. Oko šest sati, kada su prve zrake sunca razbijale mrak, započela je molitva Otajstva Svjetla. Zajedno s djecom, kao obitelj, molili smo svoju deseticu. Djeca su prevladala prvobitnu nelagodu javnog nastupa pred mnoštvom ljudi i uz našu sigurnost glasno molili Zdravomarije – ispričao je Goran.

– Moja se obitelj s nestrpljenjem i radošću nekoliko tjedana pripremala za Papin dolazak. Dirljiv je i nesvakidašnji osjećaj kada se izdvojiš iz mnoštva vjernika i svojim glasom na pozornici upućuješ riječi molitve. Vrhunac svečanosti i punina doživljaja svakako je sam dolazak Svetoga Oca na hipodrom. Pamtit ću žar s kojim smo pjevali pjesme njemu u čast i bezbroj žuto-bijelih zastavica koje su se vjorile prije početka svete mise. Pamtit ću i Papine riječi koje nam je svima uputio na hrvatskome jeziku kako bi nam bio što bliži – kazala je Ivana, učenica prvoga razreda Katoličke klasične gimnazije.

Njezina majka Ljubica na hipodromu je čitala odlomak iz govora pape Benedikta XVI. – U tom trenutku sjetila sam se svoje obitelji, svojih uspona i padova i svih svojih prijatelja za koje sam se molila te noći. Ta je noć protekla kao trenutak, nisam osjećala ni umor ni hladnoću jer sve se tako brzo odvijalo. Zajednički smo molili, pjevali, izmjenjivali svoje osjećaje i živjeli kao jedna velika sretna obitelj – kazala je Ljubica.

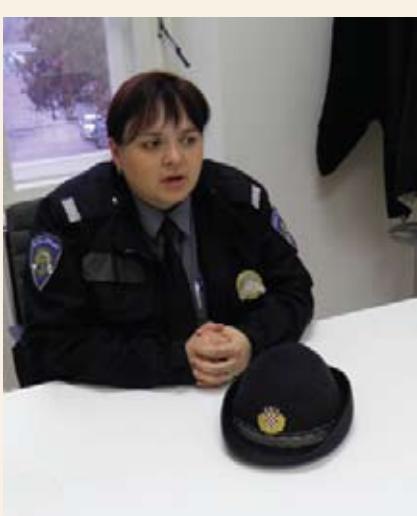

Vlado Krauthaker, uspješni vinogradar i vinar iz Kutjeva Susret koji je sve učinio boljima

Među onima koji su imali priliku nazočiti susretu sa Svetim Ocem u Hrvatskom naradnom kazalištu bio je i Vlado Krauthaker, poznati kutjevački vinogradar i vinar. Najradosnjem vjerskom događaju u zadnjih pet godina nazočila i njegova obitelj, a u HNK bio je samo Vlado.

– Biti sudionikom takvog događaja za mene je bila osobita čast i radost jer je broj onih koji su tome mogli prisustvovati bio ograničen. Često putujem, obišao sam mnoge zemlje i u njima susrećem različite ljudi. Svaki od tih susreta na neki me način obogaćuje, ali ovaj susret s Papom definitivno je susret koji je ostavio najdublji trag. Nije se mogla ne osjetiti silina pozitivne energije, mira i radosti koju je taj susret prenosi na ljudе koji su tamo bili. Imao sam osjećaj da su u tom trenutku svi postali bolji, netko više, netko manje, ali jednostavno: svi su bili bolji. Iako je bilo onih koji su se pitali treba li nam taj posjet, ja bih rekao da je taj posjet ono najvažnije što nam se dogodilo ove godine jer ovoj zemlji najviše treba duhovnog mira i radosti. Samo u takvom ozračju možemo postati bolji ljudi, a takvi ljudi mogu i ovu našu domovinu činiti boljom – posvjedočio je Vlado Krauthaker.

Suzana Mikel, policijska službenica u PU Požeško-Slavonskoj

Bili smo umorni, ali zadovoljni

Suzana Mikel, policijska službenica Policijske uprave požeško-slavonske, bila je jedna među brojnim koja je radila na osiguranju Papina dolaska. Njezina smjena počela je u nedjelju u dva sata u noći i trajala do 10 sati. – Već od tri sata ujutro počeli su dolaziti hodočasnici. Bila sam na ulazu za hodočasnike. Cijelo vrijeme sam imala prigode slušati program koji je bio jako lijep. Iako smo stalno morali biti na oprezu jer je to bilo osiguranje visokoga rizika, mogu reći da je bilo i ugodno jer je vladalo posebno ozračje. Kada je Papa došao i ušao na prostor hipodroma, sav umor je nestao. Bili smo sretni i zadovoljni što je to sve prošlo u nekom miru i sigurnosti. Žao mi je jedino što nismo mogli ostati do kraja, ali zadovoljna sam što sam osjetila dio toga ozračja – kazala je Suzana.

Trojica hodočasnika četiri dana pješačili do Zagreba

Želeći zahvaliti Papi na dolasku u Hrvatsku, trojica vjernika s područja naše biskupije: vjeroučitelj Tomislav Ivanišević iz Godinjaka, zatim već poznati pješaci hodočasnici Milorad Mican Oršulić iz Okučana i Marijan Peternel iz Pakraca odlučila su na susret s njim u Zagreb poći pješice. Uz osobne nakane i zavjete, pješice su pošli i sa zajedničkom nakanom – zahvaliti Svetome Ocu što je potpisao Dekret kojim će s. Jula Ivanišević i njegove sestre – Drinske mučenice – biti proglašene blaženima. Tomislav je krenuo iz Godinjaka, svoga rodnog mesta i rodnog mesta s. Jule. Kao poveznici Papina dolaska sa s. Julom, njezinim životom i mučeničkom smrću, do Zagreba su molili Križni put. Prva postaja bila je u kapelici sv. Luke u Godinjaku, a 14. na Trgu bana Jelačića u Zagrebu. Do cilja su stigli nakon četiri dana, umorni i mokri od kiše, ali radosni

zbog susreta. U trenutku tišine i klanjanja pred Presvetim, kažu naša tri pješaka, nestali su sav umor i žuljevi. Nedjeljna sveta misa na hipodromu, u zajedništvu s Papom i stotinama tisuća hrvatskih vjernika, za njih je izuzetan i nezaboravan doživljaj. Zahvalni su svima koji su im na njihovu putu pomogli. (V. Mikić • Fotografija iz pješačke arhive hodočasnika)

Članovi Požeške građanske straže Pamtimo poruku: Ne bojte se živjeti!

Svetoj misi na hipodromu prisustvovali su i Sinjski alkari te članovi dvanaest povijesnih postrojbi Hrvatske vojske među kojima su bila i šestorica članova Požeške građanske straže. – Neki naši članovi prisustvovali su i susretu s papom Ivanom Pavlom II. i svima nam je bilo dragو što smo pozvani i na susret s papom Benediktom. Kad smo došli na hipodrom, zajedno s ostalim postrojbama prošli smo između vjernika preko cijelog hipodroma, a onda smo u odorama na suncu stajali nekoliko sati, no tu žrtvu smo rado podnijeli i osjećaj na kraju mise ne bismo ni za što mijenjali. Sve to vrijeme

osjećale su se dobre vibracije, srca su nam bila puna, svi prisutni, od male djece do starijih ljudi, djelovali su i veselo i smireno istovremeno, usprkos naporu koji su morali podnijeti. Osobno me se dojmila Papina poruka da se ne bojimo

živjeti i tragom te poruke nastojat ću se ponašati i privatno i na poslu i u radu naše udruge – kazao je Marijan Pilon. (Ve. M. Snimo: Fraisberger)

Medicinske sestre iz Požege sudjelovale u zdravstvenoj skrbi hodočasnika

Zahvaljujući dobroj suradnji s nacionalnom strukovnom Udrugom medicinskih sestara, uz sestre grada Zagreba i požeške su sestre imale čast sudjelovati u zdravstvenoj skrbi hodočasnika na hipodromu za vrijeme Euherističkog slavlja koje predvodio papa Benedikt XVI.

Dati svoj doprinos na ovako značajnom nacionalnom, a osobito duhovnom dogadjaju radost je i čast za svakog čovjeka, a napose čovjeka vjernika. Stoga su medicinske sestre iz Požege radosna srca i bez dvojbe prihvatile poziv za sudjelovanjem. U volonterski rad uključile su se: Štefica Knežević, s. Katarina Vrućina, Štefanija Leikauff, Gordana Sedlaček, Ružica Dijaković, Mirjana Raguž, Filomena Lovrić, Ljiljana Ilić, Mirela Janjić, Marko Đaković i Mira Ilić. Neke od spomenutih sestara sudjelovale su i u skrbi hodočasnika u Mariji Bistrici 1998.godine za posjeta pape Ivana Pavla II. Međutim, ovo je bilo novo iskustvo i novo zadovoljstvo sestrama što su svoje znanje i vještine mogle pružiti ljudima upravo na ovakovm nesvakidašnjem duhovnom događaju i biti sudsionice 'zajedništva u Kristu', kako je i glasilo geslo pohoda Svetoga Oca Hrvatskoj. (M. Ilić)

OPROŠTAJ S PRVIM MURANTIMA KATOLIČKE KLASIČNE GIMNAZIJE U POŽEGI

Neponovljivo iskustvo rasta i duhovne izgradnje

Na dan završetka nastave za maturante, 17. svibnja, u školskoj dvorani okupili su se profesori na čelu s ravnateljem Pavlom Filipovićem i svi učenici Katoličke klasične gimnazije u Požegi kako bi se oprostili s prvim naraštajem maturanata svoje gimnazije. Na svečanosti je bio nazočan i biskup Antun Škvorčević. Sve prisutne pozdravio je ravnatelj škole Pavle Filipović istaknuvši kako je prva generacija maturanata Katoličke klasične gimnazije ujedno i njezin ponos jer su oni imali jedinstveno i neponovljivo iskustvo rasta čitave škole izvana i iznutra, duhovne izgradnje i napretka koja je ostvarena Božjom pomoći za koju smo mu zahvalni. Zahvalio je biskupu Antunu što je osnovao školu, na njegovoj stalnoj prisutnosti i praćenju rada škole u njezinu djelovanju, molitvi i zauzimanju za njezin boljšik. Ujedno je zahvalio i svim djetinjcima gimnazije. U ime maturanata govorio je Mihael Jakoubek kojega je Profesorski zbor proglašio najboljim maturantom. Rekao je kako je Katolička klasična gimnazija zauzela posebno mjesto u njihovim srcima i kako danas dijele svoju radost, ali i nostalгиju zbog odlaska iz škole. Zahvalio je biskupu za osnivanje škole, brigu za učenike i svaki savjet koji je upućivao prigodom svakog susreta s učenicima i djetinjcima škole. Potom je zahvalio profesorima što su ugradili jedan dio sebe u njih, pomogli im rasti u duhovnom i intelektualnom smislu, s njima dijelili radost i tugu.

Biskup je u svom govoru istaknuo

kako je s jedne strane radostan a s druge ponešto tužan što odlazi prvi naraštaj maturanata. Naglasio je da se u gimnaziji ostvariva njihov rast u intelektualnom, ali i u širem ljudskom smislu, po njihovoj međusobnoj blizini, podupiranju, radosti, prijateljevanju, mlađenackoj iskrenosti, radu i igri te je za sve zahvalio Bogu. Podsjetio je kako se osnivanjem škole željelo pomoći mlađima da i u ovom dijelu naše domovine dobiju široku humanističku naobrazbu koja koristi njima i onima s kojima će izgrađivati društveni život. – Vi ste se kroz odgojno-obrazovne procese u Katoličkoj klasičnoj gimnaziji dublje uključili u zajedništvo Crkve koje traje dvije tisuće godina i to ostaje i kad odete iz ove škole – kazao je biskup. – Upravo zbog toga gledamo vas kao dio svoje obitelji s kojim se oprštamo, ali ne zauvi-

tek, nego do sljedećeg susreta – nastavio je biskup i kazao maturantima da je danas na ovom oproštaju kako bi im posvjeđao da ostaje s njima i dalje povezan u molitvi, nadama, radostima i žalostima. Biskup je predložio da se u smislu te povezanosti što prije osnuje zajednica bivših učenika Katoličke klasične gimnazije u Požegi. Potom je zahvalio profesorima i svima drugima što su nastojali u školi tijekom minule četiri godine ostvariti ono što je moguće. Na kraju je poželio maturantima da ono dobro što je ugrađeno u njih u obiteljima, župnim zajednicama, a osobito u školi ne uvene, nego raste, biva sve jače i prepoznatljivije, da klasičari katoličkih gimnazija budu u našoj domovini pronositelji onih neprolaznih vrijednosti koje su dohvatali umom i nastojali ostvarivati djelom.

OPROŠTAJ S MURANTIMA POŽEŠKOG KOLEGIJA

Mlađenackom odvažnošću budite Isusovi svjedoci

U kapeli Kolegija Požeške biskupije u Požegi biskup Antun Škvorčević predvodio je 7. lipnja misu zahvalnicu prigodom završetka srednjoškolskog obrazovanja trojice pitomaca, to su: maturanat Marko Taborsky, Bruno Lovaković i Petar Marinčić koji nastavljaju svoj put prema svećeništvu. U uvodu u slavlje biskup je napomenuo kako ovom svetom misom želi Bogu zahvaliti za njihove godine boravka u Kolegiju i Katoličkoj klasičnoj gimnaziji, za ono što su tijekom toga vremena primili i ostvarili, za rast u srcima, osobito što su kroz molitvu i povezanost s Bogom čuvali klic zvanja i omogućili da ona raste. Potaknuo je kolegijaše da Bogu zahvale i jedni za druge, za svako dobro koje im On daje.

U homiliji biskup je progovorio o dnevним liturgijskim čitanjima i istaknuo da u njima čujemo dva oproštajna govor, Isusov i Pavlov, koji mogu pomoći da i naš oproštaj od maturanata u Kolegiju smjestimo u pravo svjetlo. Spomenuo je kako Isus u svom oproštaju prije odlaska

s ovog svijeta podiže oči k Ocu i moli za svoje učenike da budu pošteđeni od svijeta i postanu dionici njegove proslave. Istaknuo je da slično čini i sv. Pavao opraštajući se prije svoga putovanja u Rim, svjestan da mu Duh Sveti jamči ondje muke i nevolje, kroz koje se rađa njegova proslava za puninu života. Biskup je kazao maturantima da i oni u trenutku svoga oproštaja s Kolegijem uzdignu oči k Ocu i odlazeći dalje u život zamole da ne postanu žrtve svijeta, označenog nemoći, zločom, sebičnošću i pokvarenosti, nego i dalje oblikuju svoju osobnost u svjetlu i snazi Isusova Duha te mlađenackom odvažnošću i iskrenošću budu svjedoci njegove pobjede nad zlom i smrću. Ohrabrio ih je da se ne boje napora i muke jer su one popratne stvarnosti rada čovjeka na novi život. Potaknuo ih je da im duhovno zajedništvo ostvareno u Kolegiju, natopljen Božjom milošću bude duhovna baština na daljnjem putu prema svećeništvu. Zahvalio je na kraju ravnatelju Kolegija Robertu Mokrom

za njegovo služenje mlađim ljudima u Kolegiju i dakonu Draženu Zrili za suradnju s kolegijem.

Nakon svete mise ravnatelj Kolegija Robert Mokri zahvalio je biskupu za potporu koju svakodnevno pruža Kolegiju, za njegovu prisutnost u toj ustanovi i na molitvi za poglavare i pitomce. Na kraju je u ime maturanata biskupu zahvalio Marko Taborsky. (I. I.)

BISKUPIJSKI SUSRET MINISTRANATA U VOĆINU

Lijepo je biti ministrant

Piše i snimio: Goran Lukić

Prigodom Godine Gospe Voćinske 22. lipnja je održan susret ministranata biskupije u Voćinu pod geslom »Evo ti majke«. Hodočašće je započelo u privremenoj crkvi pred Gospinim likom, a nastavilo u voćinskom parku gdje se okupilo više od sedamsto pedeset ministranata. Nakon kratke molitve i pozdrava Isusovoj Majci ministranti su, pod vodstvom Josipa Krpeljevića i Danijela Engelmana, sudjelovali u programu međusobnog upoznavanja, svjedočenja o svom ministrantskom djelovanju te nastupa sjemeništaraca i bogoslova. Po-

tom su se svi ministranti, odjeveni u svoja liturgijska odijela, svrstali u procesiju i od hodočasničkog križa na ulazu u svetište krenuli prema crkvi. Kod križa ih je pozdravio biskup Antun Škvorčević, predvoditelj euharistijskog slavlja, te im rekao kako je Marija stoljećima u ovom svetištu okupljala starije i mlađe vjernike i povjeravala ih Isusovoj ljubavi. Dodao je da su ministranti došli u Voćin upravo pred svetkovinu Tijelova kada slavimo Isusovu ljubav u Presvetoj Euharistiji da bi se po Marijinu zagovoru napunili duhovnom snagom s ko-

jom će i sutra u svojim župama kod oltara i u svečanim procesijama posvjedočiti kako vjerno služe Isusu Kristu.

U homiliji, na biskupov upit, nazočni su posvjedočili kako vole Isusa i njegovu Majku te da je lijepo biti ministrant. Biskup je podsjetio na svoje iskustvo ministiranja u rodnoj župi Davor te kazao da je lijepo biti ministrant ponajprije zbog toga što je to suradnička služba svećeniku pri oltaru dok on u Isusovoj osobi slavi najsvetiće otajstvo naše vjere. Protumačio je ministrantima značenje Godine Gospe Voćinske i smisao njihova hodočašća u Voćin. Pozdravio je sve prisutne svećenike i zahvalio im za nastojanje da u svojim župama imaju dovoljan broj dobrih ministranata.

Biskup je na temelju liturgijskih čitanja istaknuo kako je ministrantima povjerena služba u euharistijskom slavlju u kojem Isus po svećeničkom služenju, snagom svoga Duha pretvara kruh u svoje tijelo i vino u svoju krv. Potaknuo je ministrante na zahvalnost i ponos što su Isusovi služitelji kod oltara. Povjerio je Isusovoj Majci, Gospoj Voćinskoj da moli za ministrante svjetlo Duha Svetoga kako bi mnogi od njih mogli prepoznati da ih on zove u svećeničku službu te da mu se hrabro odazovu.

Pri svršetku svete mise biskup je predvodio molitvu povjere ministranata Isusovoj majci, Gospoj Voćinskoj. Nakon odmora u igri i druženju ministranti su u popodnevnom dijelu programa sudjelovali u scenskom programu koji su pripremili ministranti iz župe Stražeman pod vodstvom stalnog đakona Zdravka Ticla.

MISA ZAHVALNICA POŽEŠKIH SREDNJOŠKOLACA

Neka Krist bude čvrstina vaše sadašnjosti i budućnosti

Srednjoškolci grada Požege, predvođeni učenicima i profesorima Katoličke klasične gimnazije, zahvalili su Bogu za minulu školsku godinu. Biskup Antun Škvorčević predvodio je 13. lipnja svečano zahvalno euharistijsko slavlje u crkvi sv. Lovre. U uvodu je učenike podsjetio kako

je čovjek biće otvoreno za rast, ne samo na razumskoj, nego cijelovitoj osobnoj razini, kojoj treba težiti i njihovo obrazovanje i njihov odgoj. Istaknuo je da nitko ne može u naše biće unijeti toliko života, svjetla i snage, koliko Isus Krist, o čemu nam svjedoči današnji svetac sv. Anton Padovanski. Pozvao ih je da sa svom mlađenackom iskrenošću otvore Bogu svoja srca i izraze mu zahvalnost što ih je pozvao u život i što im je bio dobar i ove školske godine.

U homiliji biskup je na temelju dnevnih liturgijskih čitanja spomenuo učenicima važnost intelektualnog napretka u školi, koji se trajno događa u okviru onoga što je ljudski um dosegnuo proučavanjem stvarnosti koja nas okružuje te da po određenim mjerilima dobivaju ocjene za postignuta znanja. Međutim, upozorio ih je da postoje duhovna mjerila za njihov

cijeloviti rast i kazao kako sv. Pavao svjedoči da se u vjerničkom odnosu prema Isusu Kristu događa najveći mogući rast po mjeri njegove ljubavi, ugrađuje u puninu života za koju smo svi stvorenici i za kojom u dnu srca čeznemo. Spomenuo je da i danas živimo u okruženju izloženom nesigurnostima koje uzrokuju pojedinačni i skupni sebični interesi u kojima se ne može rasti, nego po riječima sv. Pavla postaje igračkom nošenom ljudskim lukavstvima, završava u besmislu. Biskup je poželio mladima da poput sv. Antuna budu ukorijenjeni u Isusu Kristu i da on bude čvrstina njihove sadašnjosti i budućnosti.

Na svršetku slavlja profesor Josip Katić iz Katoličke klasične gimnazije biskupu je čestitao imandan u ime svih nazočnih. (I. I. • Snimio: Duško Mirković)

MISA ZAHVALNICA U KATEDRALI ZA OSNOVNOŠKOLCE

Samo rastući u Isusovoj ljubavi može se postati netko

Piše i snimila: Ljiljana Marić

U požeškoj katedrali 9. lipnja biskup dr. Antun Škvorčević predvodio je misu zahvalnicu povodom završetka školske godine za osnovnoškolce grada Požege. S njime su zajedno suslavili Ivica Žuljević, katedralni župnik, Mario Rašić, v.d. predstojnik Katehetskog ureda Požeške biskupije, Goran Lukić, biskupov tajnik, te đakoni Dražen Zrile i Dragoslav Kozić.

Zahvala za primljena dobra

U uvodu slavlja biskup je kazao kako se na kraju još jedne školske godine treba radovati jer smo mnogo toga naučili i mnoga dobra primili. Za sve to valja reći prije svega Bogu hvala, a onda treba zahvaliti i učiteljima, vjeroučiteljima i roditeljima. Biskup je zatim sve pozvao da stvore u svojim srcima pravo raspoloženje zahvalnosti za slavljenje svete euharistije.

U homiliji biskup je kazao da u našem životu postoje riječi koje su toliko snažne te, kada ih čujemo, ostaju duboko u nama prisutne i postaju sastavni dio našeg života. To su npr. riječi naših mama i tata. Njihove su riječi vrlo snažne jer nas vole, one ne izlaze samo iz usta nego iz srca koje nas voli. – Među mnogima koji su vam tijekom ove školske godine govorili bio je jedan koji je progovorio i na ovom misnom slavlju, a ime mu je Isus – kazao je biskup. Potom je djeci protumačio moć njegove riječi kako bi shvatila zašto na kraju školske godine valja slaviti misu zahvalnicu.

– Isus Krist koji je snagom svoje ljubavi na križu pobijedio smrt – nastavio je biskup – u današnjem evanđelju moli za one koji će na njegovu riječ povjerovati. On je molio i za vas i on vas želi povesti u život, ne samo da ostvarite neki zemaljski cilj, nego konačni cilj – život vječni.

Znanje nije najvažnije

– Oni koji su s Isusom krenuli u život nisu pošli tek nekamo, nego su rasli kao osobe, postali netko – istaknuo je biskup. Dodao je kako u školi postoje i oni koji im prenose i svjedoče Isusovu riječ – vjeroučitelji. Oni prije svega, svjedočeći Isusa, pomažu vjeroučenicima da rastu u Isusovoj ljubavi kako bi ih on vodio svojim putem. Samo na taj način, djeco, rastući u Isusovoj ljubavi, možete postati netko, veliki ljudi u srcu – poručio je biskup osnovnoškolcima.

Upozorio je da je znanje važno, ali ne i najvažnije jer ima onih koji su puno znali pa su loše završili, i to zato što nisu imali u svome srcu ono što bi im pomoglo da donose ispravne odluke u svom životu. – Učenjem – nastavio je biskup – stječemo mnoga znanja, ali za pravi život potreb-

na nam je kultura srca i savjesti, bez toga nećemo daleko stići. Zbog toga moramo zahvaliti Isusu Kristu što je uz vaše roditelje i učitelje i on bio uz vas tijekom ove školske godine i pristupao vašem srcu kada ste mu ga otvarali kroz molitvu i pomogao da istinski rastete – istaknuo je biskup te zajedno s djecom izrekao hvalu Isusu, roditeljima i učiteljima.

Misno slavlje svojom je pjesmom uveličao zbor Katoličke osnovne škole uz sudjelovanje djece iz drugih škola pod vodstvom nastavnice Ljube Šolić uz pratnju orguljaša Alena Kopunovića Legetina. Na kraju misnog slavlja svi su otpjevali *Tebe Boga hvalimo*. Biskup je čestitao ravnateljima, učiteljima i djeci iz svih četiriju gradskih škola na još jednoj sretno završenoj školskoj godini.

Dječji zbor iz Davora pjeva u Kutjevu

U nedjelju 29. svibnja na misnom slavlju u župi Kutjevo gostovalo je davorski dječji crkveni zbor „Sveta Cecilia“ sa sestrom Vianeom Pezer i orguljašicom gimnazijalkom Katarinom Marijanović. Zbor ima sedamdesetak članova, a njih pedeset dvoje gostovalo je u Kutjevu. Pjesme kojima mladi slave Gospodina oduševile su kutjevačke vjernike. Na kraju svete mise pokazali su to pljeskom i čestitanjem mladima iz Davora. Nakon mise župnik Marijan Đukić Davorcima je ukratko predstavio župu i crkvu, a onda su se uz prigodnu zakusku družili u župnom dvoru uz razgovor i pjesmu. Poslije druženja župnik je mlade poveo u razgledavanje crkve u izgradnji u Kuli. Bilo je to ugodno i lijepo druženje te poziv malima i mladima kutjevačke župe da osnuju dječji crkveni zbor kako bi svake nedjelje u crkvi Isus bio slavljen blagim dječjim glasovima. (M. Đ. • Snimio: Marijan Đukić)

POŽEŠKI KLASIČARI POSJETILI I DARIVALI OBITELJ MARAS

Iskazali im ljudsku i kršćansku podršku

Piše: Miroslav Paulić i Ljiljana Marić • Snimio: Duško Mirković

Utorak 21. lipnja učenici i profesori Katoličke klasične gimnazije u Požegi posjetili su požešku obitelj Maras kako bi im iskazali svoju ljudsku i kršćansku, ali i malenu financijsku podršku. Novčana sredstva uručena obitelji sakupljena su još u adventskoj akciji izradom i prodajom božićnih čestitki i ukrasa.

U suradnji s požeškom župom sv. Leopolda Mandića, odnosno njihovim

župnikom mons. Vjekoslavom Marićem, doznali su za obitelj Maras o kojoj su naši čitatelji imali već prilike čitati na stranicama našega lista. Gimnazijalce i profesore dočekao je Ivan, otac obitelji, i sin Pejo, a u kući i kćeri Andra, Gordana i Katica te njihova asistentica. Obitelj Maras je porijeklom iz Dervente, a od rata nisu uspjeli dobiti stalan dom, i to dom koji bi bio prilagođen njihovim potrebama. Naime, Pejo, Gordana i Katica boluju od urođene distrofije mišića pa su, nažalost, vezani za kolica. Tako vremenu potreban je i prikladan životni prostor, ali i ljudska pomoć. Nedavno je pokrenuta akcija prikupljanja novca kako bi im se izgradio dostojan dom, a u čemu su željeli sudjelovati i učenici Katoličke klasične gimnazije.

Njihov dom nije samo mjesto u koje drugi, prijatelji, volonteri i ostali dolaze tek da bi pomogli onima u potrebi, već je to mjesto zajedništva u kojem iškre prijateljstva "frčaju" na sve strane, dom

u koji volonteri dolaze da bi se i odmorili, nasmijali i duhovno izgradili. Nas su dočekali nasmijani ljudi iako većinu od nas prije nisu sreli, nije se čula ni jedna priča o njihove strane na njihovo stanje, nije se moglo vidjeti da im smeta gužva koju smo im stvorili – očito je da je to dom koji ljudi ne izbjegavaju, već je to svojevrsni Tabor – kuća susreta. U toj kući susreta sve je bilo u znaku gostoprivreda.

– Naša škola od svojih početaka kod učenika nastoji razviti osjećaj osjetljivosti za potrebe ljudi koji su u različitim nevoljama. Želimo ih naučiti da znaju odvojiti i svoje vrijeme što je možda danas najteže kako bi pomogli drugima, odnosno kako bi nešto svojim rukama, idejama i kreativnošću napravili te to onda unovčili kao što je bio slučaj u ovoj akciji. Prikupljeni novac uvijek darujemo nekome u potrebi ili nešto kupimo što je drugome potrebno. Tako je bilo i ovaj puta, a tako ćemo i nastaviti ubuduće – kazao je Pavle Filipović, ravnatelj Katoličke klasične gimnazije.

CARITAS POŽEŠKE BISKUPIJE ORGANIZIRAO RAZMJENU ŠKOLSKIH KNJIGA

Neki roditelji uštedjeli i više od tisuću kuna

Piše i snimila: Ljiljana Marić

Caritas Požeške biskupije organizirao je 18. lipnja u Požegi ispred katedrale razmjenu školskih knjiga za učenike osnovnih škola. Ova se akcija organizira već treću godinu, a prvi put na kraju školske godine, a ne kao do sada krajem kolovoza. Akcijom su zadovoljni i organizatori, ali još više roditelji koji su na ovaj način znatno uštedjeli za nabavu školskih knjiga, a oni koji imaju više djece i više tisuća kuna. Među zadovoljnim roditeljima bila je i Ana Pavić koja je uspjela nabaviti skoro sve knjige za četvrti i sedmi razred.

– Hvala Bogu, našao sam sve knjige koje sam i tražio za peti razred. Razmjenio sam ih za knjige iz četvrtog i nešto iz drugog razreda. I prošle godine smo nešto razmjenili. Sada smo uštedjeli oko

1400 kuna. Međutim, nezadovoljan sam što u našoj županiji svaka škola ima druge knjige pa nam ih je teško razmjeniti među prijateljima i rodbinom čija djeca idu u druge škole. Tako smo mala zemlja, a toliko različitih knjiga za jedan razred. Barem bi u županiji svi razredi trebali imati iste knjige – kazao je Mato Pavić koji je došao po knjige za svoga unuka Mateja, učenika petog razreda OŠ A. Kanižlića.

Akcijom je zadovoljan i Saša Paveljak, ravnatelj biskupijskog Caritasa. – Neke knjige su učenici i u školi razmjenili, a neki na ovaj način pokušavaju doći do

potrebnih knjiga. Cilj je akcije pomoći roditeljima u školovanju djece. Knjige koje ostanu bit će u prostoru Caritasa pa svatko kome trebaju može doći i uzeti ono što mu odgovara – poručio je ravnatelj Paveljak.

Osnovci Katoličke škole darivali obitelj Nedić

Nekoliko učenika škole u pratnji učiteljice Josipe Petriške i pedagogice Draženke Rotim posjetilo je krajem travnja tročlanu požešku obitelj Nedić te im uručili novčani dar i prigodne darove.

Naši učenici marljivo su tijekom korizme zajedno sa svojim učiteljicama u nastavi, a još više u produženom boravku, izrađivali različite uskršnje predmete koje su potom na Cvjetnicu i tijekom tjedna prodavali u pješačkoj zoni. Sakupljeni novac, na prijedlog ravnatelja škole Ivice Žuljevića, odlučili su darovati obitelji Nedić čiji je tridesetpetogodišnji otac Danijel teško obolio od Wilsonove bolesti te više nije sposoban raditi. Majka Rada je nezaposlena. Imaju trojpolgodишnju kćer. Obitelj je posvrgnjena o teškim uvjetima u kojima žive od očeve mirovine od 1.200 kuna, dječeg dodatka te pomoći za njegu. Obitelj bi se najviše obradovala kada bi majka mogla naći posao. Zahvalni su svima koji im na bilo koji način pružaju pomoći tako su od srca i s velikom radošću zahvalili učenicima i djelatnicima katoličke osnovne škole. (Lj. M. • Snimio: Duško Mirković)

OBITELJ MANDE CRNAC IZ ŽUPE SV. MARIJE MAGDALENE U BEBRINI

Odgovore sam i u najtežim situacijama nalazila u molitvi

Tekst: Višnja Mikić • Fotografije: Višnja Mikić i obiteljska arhiva

Kad nam se u životu dogodi nešto bolno, kad izgubimo dragu osobu, možda pomislimo kako nas je Bog zaboravio. Međutim, mi ne razumijemo Božji plan koji najčešće nije u skladu s našim planovima i željama. Vjerljivo ga nije sasvim razumjela ni naša sugovornica Manda Crnac, majka petero djece, iz bebrinske župe sv. Marije Magdalene u Novokapelačkom dekanatu, kad joj je Bog prije sedam godina uzeo supruga s kojim je živjela, radila i podizala obitelj 21 godinu zajedničkog života. Poslije toga morala je dalje sama podizati djecu i brinuti se o svemu. S druge strane, djeca su joj bila utjeha, znala je za koga živi, za koga se žrtvuje i Bog nagrađuje njezin trud. Sva djeca su privržena majci, dobro uče, sve pomažu kad su kod kuće, aktivni su u župi i selu, odnosno općini.

Odgovor sam uvijek nalazila u molitvi

Ulazeći u obiteljsku kuću, odmah smo osjetili sklad i slogu. Kako Manda reče, s Bogom rade i računaju, a tko Bogu povjeri svoje djelo, nema se čega bojati. Manda, ova vrlo skromna i hrabra žena, ima 47 godina.

– Poslije suprugove smrti najveća snaga bila mi je svakodnevna molitva, a onda i najmlađa kći Ružica, koja je imala samo šest godina kad joj je otac umro. Bilo je suza, samoće, klonulosti, bezbroj pitanja Bogu, ali odgovor sam uvijek nalazila u molitvi, a utjehu u pogledu na svoju djecu – priča Manda.

Najstarija kći Ana (25) završila je ekonomski fakultet, radila kratko na

određeno vrijeme i sada joj je potreban bilo kakav posao. Tomislav je student treće godine na Ekonomskom fakultetu u Osijeku, Martina je studentica druge godine istog fakulteta, Valentina je upravo završila srednju ekonomsku školu i također želi nastaviti školovanje. Ružica završava sedmi razred osnovne škole. Svi su veoma dobri đaci i studenti, pa je to velika radost za majku.

Svi pomažu majci

Pitali smo našu domaćicu kako obavljaju poljoprivredne i druge poslove, bez kojih je nezamisliv život na selu. Kaže da joj djeca pomažu u vrtu i na polju, a glavnu brigu o polju vodi Mandin brat Stjepan Šoldra. Obitelj Crnac bavi se, u okviru svojih mogućnosti, ratarstvom i stočarstvom. Djekojke, kad nisu u školi ili na fakultetu, pomognu spremiti kuću i dvorište koje je puno cvijeća i zelenila i u kojem je sve na svom mjestu.

Zaštitnik obitelji

– Dok su djeca bila manja i suprug živ, često bismo se zajednički skupili na obiteljsku molitvu. Sad nas je sve manje zajedno. Jedni su na studiju, drugi u školi ili su aktivni u mjestu, rijetki su trenutci da smo zajedno. Uglavnom su to subota i nedjelja, ali onda molimo. Zaštitnik obitelji je sv. Antun Padovanski – kaže Manda. Svetome Anti rado se molio i utjecao u zagovor pokojni otac Antun, a danas to čine njegova djeca i supruga. U molitvi Manda nalazi snagu za sve dnevne obvezе i brige, a i utjehu, jer kad svi odu „na

svoju stranu“, ostaje sama, u razgovoru s Bogom.

Sva djeca aktivna u župi

Vrijeme koje ne provode u obiteljskim poslovima, provode u župi i selu. Prema uzrastu, aktivni su u udruzi Dječica sv. Marije Magdalene, u BUM-u – Bebrinskoj udruzi mladih, u Molitvenoj zajednici mladih župe sv. Marije Magdalene Bebrina, u kulturno-umjetničkom društvu Bebrina, a u brojnim zajedničkim akcijama pomažu općini, mjesnom odboru, nogometnom klubu „BONK“, vatrogascima, starima i nemoćima. Od župnika Marijana Goleca o obitelji Crnac čuli smo samo lijepo rijeći. Oni su čitači, pjevači, pomažu uređenje crkve i okoliša i sve drugo, u dogovoru sa župnikom. Svi u obitelji, u skladu s mogućnostima, hodočaste. Mladi su sudionici susreta mladih na području naše biskupije i šire, zatim križnih putova, duhovnih obnova.

– Važno je dobro napuniti duhovne akumulatore za svakodnevni život i rad – rekoše nam u obitelji Crnac.

Neka se ostvaruje Božja volja

– U slobodno vrijeme, kada se okupimo u kući, pričamo o obvezama, planovima, željama. Ani je najveća želja dobiti posao, rasteretiti mene. Svi drugi imamo svoje želje i željice, ali neka se i u tome ostvaruje Božja volja jer on najbolje zna što nam je najpotrebnije i što je najbolje za sve nas – naglašava naša domaćica. Uvijek nađe vremena i za ručni rad. Voli vjenje, heklanje, ali i druge vrste ručnog rada. Dodaje kako ima četiri kćeri kojima će jednoga dana i to trebati pa na vrijeme o tome treba misliti.

KATICA I STJEPAN VOLARIĆ TEŠKO BOLESNI ŽIVE SAMI U TROŠNOJ KUĆI U FILIPOVCU

»Ovako bolesna zaboravila sam krunicu pa izmolim Očenaš, nadam se da će i to Bogu biti drag«

Piše: Vesna Milković • Snimio: Duško Mirković

Nismo gladni, nismo žedni, toplo nam je i više nam ništa ni ne treba – kazao je skromno Stjepan Volarić (61) kada smo njega i suprugu Katicu (65) posjetili u obiteljskoj kući u Filipovcu. – Da nam je samo zdravlje malo bolje – dodala je potihno Katica kao da se boji da bi netko tu rečenicu mogao protumačiti da se ipak na nešto žale.

A oni se nisu željeli žaliti iako je tijekom poduzeđa ugodnoga razgovora

bilo očito da im život nikada nije bio lagan, osobito posljednjih godina kada su oboje počeli poboljevati te da bi im se itekako moglo i trebalo pomoći. – Ljudi danas samo kukaju, ništa im nije dobro. Kada bi bili zadovoljniji onim što imaju, svima bi nam bilo bolje – zaključio je Stjepan.

Navikli se brinuti sami o sebi

Katica je rodom iz obližnje Klise, a u dugogodišnjem zajedničkom životu sa Stjepanom rodila je troje djece: Katicu, Vesnu i

Stjepana. Prije rata je kao sezona radila na ciglani, a Stjepanje bio zaposlen kod jednog privatnika na groblju. Uvijek se, kažu, puno radilo da bi se obitelj prehranila, ali im je najteže ipak bilo u vrijeme Domovinskog rata. Nakon što je neprrijatelj počeo prodirati prema Lipiku, pa čak nakratko i zauzeo grad, mnogi civili su iz njega i prigradskih naselja izbjegli, ali Volarićevi nisu htjeli. Stjepan s ponosom pokazuje potvrdu na kojoj piše kako je na ratištu u Filipovcu pomagao pričuvnom sastavu policije smještajući i hraneći stoku koju su borci koristili za prehranu. – Rekli su mi da odem u izbjeglištvo, ali nisam htjela. Mislima sam: kako Bog da mom mužu, neka tako bude i meni. Ostala sam s njim iako se pučalo svud oko nas – prisjetila se Katica. Nakon rata i otprije skromna kućica bila je oštećena pa ju je valjalo popraviti. Volarićevi su i taj posao obavili sami. – Nisam ni od koga dobio ni crijepl, a nisam ni tražio. Nekako smo oduvijek navikli da se sami o sebi brinemo – kazao je Stjepan.

Dive se papi Ivanu Pavlu II. i predsjedniku Tuđmanu

Na zidovima u kući Volarićevih nekoliko je isječaka iz novina i fotografija na kojima se vidi prvi predsjednik Hrvatske dr. Franjo Tuđman i papa Ivan Pavao II. Na nekim su njih dvojica zajedno. – Predsjednik Tuđman je za sve nas puno učinio i nikad ga nitko neće zamjeniti. A bivši Papa nam je posebno bio drag. Uvijek sam mislio: kao da ga je sam Bog poslao da pomogne nama Hrvatima. Gledali smo na televiziji kada su ga proglašavali blaženim i bilo nam je draga – rekao je Stjepan.

Baka nepokretna i ne vidi

Obiteljskoj kući Volarićevih sada je više od stotinu godina. Nikad temeljito obnovljena, s vremenom je još više propadala pa krov prokišnjava, žbuka otpada, a u zidove se uvukla vlaga. Katica i Stjepan koriste samo jednu prostoriju u koju su zgurali većinu svoje skromne imovine. Iz te prostorije Katica gotovo nije izlazila posljed-

njih sedam godina jer je nepokretna i ne vidi. Bez Stjepana se ne može ni odjenuti ni obavljati osnovne fiziološke potrebe. – Ima kolica, ali svejedno ne smije van na sunce zbog migrene i epilepsije. I ja sam sve bolesniji i sve se teže krećem. Sin nam donese iz grada što treba, a ja sam uglavnom uz Katicu. Trebao bih pospremiti kuću, oprati hrpu veša, a ne znam kako će – rekao je Stjepan. Volarićevi sada žive od 1100 kuna Stjepanove mirovine i 500 kuna koje dobivaju od Centra za socijalnu skrb. – Djeca nas posjete, ali ne možemo od njih puno očekivati, sin je nezaposlen, kći je teško bolesna... njima je potrebna pomoć nego nama – vrteći glavom dodala je Katica. Da nisu gladni, ovako teško bolesni i nepokretni, Volarićevi kažu mogu ponajprije zahvaliti susjedu Antunu Lukiću koji je u gradskoj upravi i Crvenom križu dogovorio da im se svaki dan donese jedan kuhan obrok.

U crkvu ne mogu pa zajedno mole kod kuće

I Katica i Stjepan potječu iz katoličkih obitelji i od djetinjstva su oboje redovito išli u crkvu. Njihovu vjeru sada svjedoče i mnogobrojne, već požutjele, fotografije svetaca na crnim zidovima prostorije u kojoj žive i staro raspelo. U crkvu više ne mogu ići pa svete mise prate na televiziji. – Molimo se Bogu dok ovako sami sjedimo u kući, ali ne za nas, mi smo stari. Molimo se za našu djecu, pred njima je još život, a već sada im nije lako – rekao je Stjepan.

– Sjećam se, dok sam bila djevojka, išla sam na svaku misu, a posebno su mi bile drage svibanjske pobožnosti. Već dugo ne idem u crkvu nego se nas dvoje molimo kod kuće. Nažalost, zbog bolesti sam zaboravila kako se točno moli krunica, ali navečer obavezno prije spavanja izmolim Očenaš. Nadam se da će i to Bogu biti drag – dodala je na kraju Katica.

AUGUSTIN DUKOVIĆ, ŽUPNIK U ČAČINCIMA KOJEGA SU 1948. GODINE UBILI KOMUNISTI

Prije ubojstva dobivao prijeteća pisma i poruke

Piše: Tomislav Radonić

Kada se obilježavala deseta obljetnica utemeljenja i uspostave Požeške biskupije, svećenici i đakoni mjesne Crkve na čelu s dijecezanskim biskupom msgr. dr. Antunom Škvorčevićem pohodili su 6. studenoga 2006. godine **slavonsku Jazovku**, masovnu grobnicu iz II. svjetskog rata u Slatinskom Drenovcu i hodili u svetište Gospe Voćinske.

Svećenike okupljene na molitvu ispred spomen-križa u Slatinskom Drenovcu biskup Škvorčević je podsjetio na tešku činjenicu da je na relativno malom području zapadne i srednje Slavonije, na kojem se danas prostire Požeška biskupija, ubijeno na završetku i neposredno nakon II. svjetskog rata više svećenika koji su mučenici naše Crkve i hrvatskog naroda. Pozvao je svećenike da saberu svoju dušu pred mučeništvo svoje sestre, da ih povjere Božjoj ljubavi te da se podsjetite kako žive od duhovne baštine u koju je utkan njihov rad i njihova žrtva i da ljubomorno čuvaju spomen na njih. Među njima je i Augustin Duković, župnik u Čačincima, ubijen u župnom stanu u noći 26. kolovoza 1948. godine.

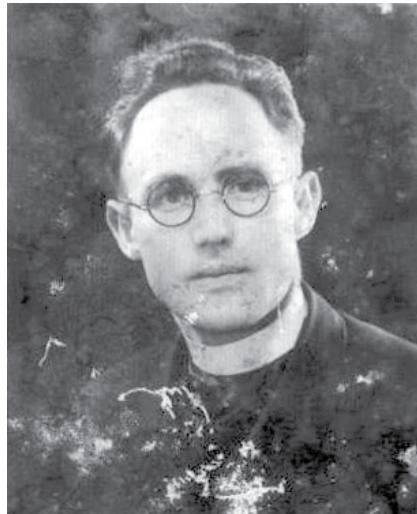
Zaredio ga Stepinac

Rodio se u mjestu i župi Mirna u Sloveniji 11. kolovoza 1915. godine, od oca Stjepana i majke Antonije, rodene Kramar. Pučku je školu polazio u rodnom mjestu, gimnaziju u Zagrebu, gdje je na Drugoj klasičnoj

položio ispit zrelosti 1936. godine. Nakon završetka teološkog studija nadbiskup Alojzije Stepinac zaredio ga je 21. lipnja 1942. godine za svećenika te je poslan za kapelana u župu Kutjevo, a potom u Slavonsku Orahovicu, odakle postaje upraviteljem novoosnovane župe Čačinci. Nastanio se u Čačincima kao podstanar i vodio župu. Bio je izvrstan student. Kao bogoslov pokazivao je interes za biblijski studij te je kratko vrijeme, na prijedlog Bogoslovnog fakulteta u Zagrebu, bio imenovan od Komiteta za sveučilište i visoku nastavu, asistentom biblijske struke na Bogoslovnom fakultetu. Župa u Čačincima osnovana je 1942. godine, a prvi župnik vlč. Pavao Bedenik morao ju je napustiti zbog prijetnji i životne opasnosti. Od jeseni 1943. godine s kapelanskog mjesta iz Orahovice za župnika je došao vlč. Duković. Župnik Duković bio je pobožan svećenik.

Stanovao u sakristiji

U Čačincima je bilo Hrvata, Nijemaca i katolika drugih narodnosti te Srba pravoslavaca. Djelovale su evangelička i kalvinska crkva. Župnik Duković stanovao je u sakristiji crkve, a kasnije u kući u kojoj je dobio stan. I župnik Duković je, kao i njegov prethodnik, dobivao prijeteća pisma i poruke da napusti Čačince. 26. kolovoza 1948. godine oko 23 sata grupa zločinaca provalila mu je u stan, ranili su ga, a potom mučili. Njegovo zapomaganje od groznih

muka nije ponukalo susjeda da pokušaju nešto učiniti. Vjerljatno zbog straha..

Prema saznanjima zagrebačkog kanonika Milana Balenovića, rodom iz Podravske Slatine, ostale su zbilježene neke činjenice o ubojstvu vlč. Dukovića. Sestra kanonika Balenovića Ana Kramar, živeći u Slavonskom Brodu, desetak godina nakon ubojstva župnika Dukovića slušala je kako se susjed Srbin, milicajac na službi u Čačincima, hvalio kako je on likvidirao župnika Dukovića. Navodi nisu procesuirani, a nekoliko godina nakon priznanja taj je milicajac umro od raka.

Župnik Augustin Duković ubijen je jer je bio svećenik, Božji službenik, a ubojice nisu nikada pronađene

Spomen na trojicu ubijenih svećenika i druge žrtve

U Slatinskom Drenovcu 3. srpnja je služena sveta misa pored križa podignuta u spomen na više od 500 žrtava koje su partizani ubili 1944. godine. Otvorili su logor u koji su dovodili hrvatsko civilno stanovništvo, mučili ga, a potom ubijali. Povrh groblja, uz pravoslavnu crkvu, nakon Domovinskog rata, otkrivena je grobnica u kojoj je pronađeno 507 lubanja. Na njima su utvrđene prostrjelne rane. Dio ostataka prenesen je u Slatinu i pokopan, a dio kostiju nalazi se u Drenovcu, u grobniči. Među pogubljenim stanovništvom i ovi su svećenici: slatinski župnik preč. Julije Bürger, orahovački župnik Ivan Đanić i voćinski župnik Josip Martinac. Svetu misu predvodio je Branko Šipura, župnik iz Markovca Našičkog, uz koncelebraciju slatinskog župnika msgr. Vladimira Škrinjarića i svećenika Slatinskog dekanata. Predvoditelj slavlja podsjetio je nazočne kako su tada stradale mnoge obitelji čija su djeca gledala kako im odvode majke i očeve, što im je i danas još urezano u srcima i u sjećanju kao najboljina rana, neizbrisiv pečat. – Okrenuti prema Bogu, u molitvi, jedino možemo crpiti snagu za život i ljubav koju tada možemo dati i bratu čovjeku. Ne dopustimo da nam kojakvi vihori odnesu molitvu iz naših obitelji pa da zaboravimo moliti – rekao je preč. Šipura. Na kraju sv. mise upaljene su svijeće i položeno cvijeće pored križa te još jednom odana počast žrtvama nemilosrdnog komunističkog režima. Pored križa i oltara bio je izložen i kip Milosrdnog Isusa, koji su sačuvali župljani. Spomen-misa za stradale održava svake godine u nedjelju nakon blagdana Srca Isusova. (L. Gerendaj • Snimio: Ivica Gerendaj)

Ukorak s liturgijskim vremenom

Piše: fra Zlatko Papac

15. NEDJELJA KROZ GODINU

Divne li slike o Božjoj riječi u Izajjinu odlomku. Gotovo bismo cijeli ovaj tekst stavili kao naslov *Biblje*. U *Biblju* se prosula Božja riječ, koja –ako i kad padne na divno tlo ljudske duše – izaziva rast i rascvalost čovjekova bića u pravcu Božje poruke. Gledajte samo i uspoređujte svece i svetice Crkve Božje. Svaki od njih bijaše svojevrsno tlo na koje je pala Božja riječ i urodila svetošću. I svi su oni slični jedni drugima, a ipak različiti i neponovljivi. Ima i postoji samo jedan sveti

Antun Padovanski, jedan sveti Franjo Asiški, jedna sveta Mala Terezija, jedna sveta Marija Goretti ...

Pavlov odlomak iz *Poslanice Rimljana* uspoređuje – ako se to uopće i može uspoređivati – sadašnjost s budućnošću. Sadašnjost je čovjekova života početak velike budućnosti koja je vječna. Svi mi počinjemo i živimo svoj život sada od kolijevke. U isto vrijeme, ovaj naš sada priprava je i početak vječne budućnosti. Sadašnjost, naime, po svom trajanju jedva postoji; a

vječnosti kraja nema. Ne možemo je usporediti ni po intenzitetu jer ono što ovdje i sada proživljavamo jedva je usporedivo s budućim svijetom. I po sadržaju. Jer iako već ovdje i sada posjedujemo Božji život i počinjemo vječnost, to je ipak tek slika budućega svijeta, koji je drukčiji – nebeski, vječan i u punini Božje prisutnosti.

Evangelje čudesno jednostavnim slikama uspoređuje sadašnji svijet s budućim u koji smo zvani i pozvani. Sada se i ovdje opredjeljujemo za budući svijet

16. NEDJELJA KROZ GODINU

Odlomak *Knjige Mudrosti* čudesno je divna slika našega Boga. Sliku nam dočarava sâm Bog uz suradnju ljudskoga genija. Na djelu su, dakle, Bog i čovjek. O da! Čovjeku je dao i udijelio dobri i darežljivi Bog moć i mogućnost da se s Bogom susreće, razgovara, uspoređuje i prijateljuje. Ovo može shvatiti i razumjeti svaki čovjek jer posjeduje razum i čudesnu moć uspoređivanja. Svatko je pred ovim tekstom mali umjetnik misli i riječi. Ako se tome još doda vjera, koju smo na krštenju primili, a ovo i treba vjernički uspoređivati, gotovo ćemo kliktati od radosti, gledajući sebe u Božjem svijetu. Barem još dodajmo: Božja se riječ čita nakon molitve i dobre isповijedi. Kušajte

i vidjet ćete kako je bliz i dobar Bog!

A da bismo dohvatali Boga i s njim prijateljevali, Bog nam je darovao svoga Duha. Primili smo ga kao najveći i božanski dar na krštenju. Posjedujemo ga cijelog života, ako ga na svoju nesreću grijehom ne izgubimo. Stoga se kršćani čuvaju grijeha i bježe od njegove zavodljivosti dnevnom molitvom, čestom ispovjedi i pričesti, časnim i čestitim življene-

njem. To su staze i putovi na kojima i po kojima se ostaje u Božjem svijetu.

Opet smo u svijetu Isusovih prispolobâ. Prispolobe su Isusov doprinos ljudskoj književnosti! Svojim jedinstveno čudesnim prispolobama uključio se Isus u slikanje i izricanje ljepote i čara ljudskoga življjenja i djelovanja. Nikad prije i nikad poslije nije nitko ovako jednostavno umio govoriti o sadržaju i čaru ljudskoga života.

17. NEDJELJA KROZ GODINU

San je čudesni Božji dar čovjeku i ljudima. Starozavjetni nam odlomak donosi san što ga je sanjao kralj Salomon. Ovo je zapravo stvarnost, a nama je predstavljena kao san. Odlomak hvata Salomonov san i njegovo ostvarenje. Zamislite sebe: da vam Bog dode s ovakvom ponudom, kao Salomonu. Kako biste se osjećali? To se dogodilo samo Salomonu. I on je zaželio mudrost. Sâm Bog bijaše iznenaden! Stoga je Salomon i stavio na izbor ovako brioslovnu ponudu. U Pavlovu odlomku imamo sličnu, a različitu ponudu. Nije samo Salomon bio pred ovakvo divnim i čudesnim

izborom. Ta je mogućnost dana svakome i svima – a Bog svačije želje ispunja već ovdje i sada; a pogotovo jednom i u nebu. Budemo li imali sreću stići i doći u nebeski svijet, i kad bismo mogli u nebu nešto žaliti, onda bismo žalili, što već na zemlji nismo željeli biti nebeskim ljudima. Da nam se to ne bi dogodilo, ovaj nas tekst sada i ovdje zove i upozorava, da svim svojim si-

lama tražimo ostvarenje čudesnih Božjih ponudâ. Evandeoski je odlomak i danas nastavak Isusovih prispolobâ. Božji je to poziv da krenemo preko ljudskih granica u novi Božji svijet. Sâm Bog želi da budemo – poput starozavjetnog Danijela – ljudi željâ. Jer, budemo li željeli, onda ćemo u pravcu svojih željâ i hodočastiti životnim putem u svijet budućnosti.

18. NEDJELJA KROZ GODINU

Prorok Izajja nas zove da krenemo k Bogu. Razlog je prorokova poziva i našega odziva u tome što kod Boga dobivamo sve besplatno. U svim drugim situacijama: što želimo ili trebamo – moramo platiti. Za Boga i Božji svijet često smo nezainteresirani. Daleko smo od Boga – i Božjega svijeta – iako je u njegovu svijetu jedino moguće ostvariti sve svoje želje. Zaustavite se jednom pred svijetom svetosti svakoga sveca!

Pavao nas samo podsjeća da su sveci povezani s Bogom, kao što je u nama duša povezana s tijelom. Nitko ih i ništa nije mogao odvojiti ni odijeliti od svijeta Božjega. Sveci su već na zemlji bili nebeski ljudi! Zato nam i jesu čudesni i ne razumljivi. A takvi su nam zbog toga jer smo mi daleko od Boga i Božjega svijeta. Tko god je, naime, stigao u orbitu Božjega svijeta, zemlja ga zanima samo kao

hodočasnički put k Bogu i u Božji svijet. U taj svijet može stići svaki čovjek, dadnici se voditi Božjim pozivima.

Evangelje nam doziva ozbiljan čas svačje egzistencije. A najozbiljnija ozbiljnost je smrt. Sâm Isus je stajao pred tom stvarnošću kad mu je preteća bio ubijen. Povukao se na osamu – ne toliko od straha pred Herodom, koliko pred ozbiljnošću smrti ili prijelaza s ovoga svijeta u budući. Pred ovim bismo tekstom svi trebali kleknuti i ozbiljno se pozabaviti svojim prijelazom. Ta svatko će od nâs “utra” morati prijeći s ovoga svijeta u budući. Kad bismo mi na to mislili, postao bi nam ovozemaljski život drukčiji. Ozbiljnije i prijateljskije bismo susretali jedni druge. Posve bismo drukčije živjeli i provodili svoje dane. Svi ćemo stići na tu najsdubonosniju i najozbiljniju granicu postojanja. Koliki će se istom tada probuditi, a bit će im kasno i prekasno.

19. NEDJELJA KROZ GODINU

Evo nas danas u Ilijinim vremenima, vremenima koja ne bijahu birana, ni čarna. Ilija bijaše jedinstven prorok, i čovjek uopće. Sav njegov život, a još više svršetak i kraj njegova života, ljudima je pravo čudo. Ilija prorok jedva je usporediv s bilo kime u povijesti na našoj zemlji – gledano na njegovo djelovanje ili na njegov svršetak zemaljske povijesti. Ovaj ga odlomak hvata u susretu s Bogom. Trebalо bi, doista, zastati pa se pitati: jesmo li se mi ikada susreli s Bogom. Bog je s nama uvijek u susretu, premda mi ostajemo i daleki i strani svome Bogu. Ne čekajmo čas smrti. Tada bi moglo biti sve kasno i prekasno. Učinimo to, dok još živimo i hodamo ovom zemljom. Ako se s Bogom nikad ne sretнемo na zemlji, mogli bismo zauvijek ostati i bez Boga i bez Božjega svijeta.

Pavao stoji pred sudbinom svoga naroda. Pavlu je neizmjerljiva bol što njegov narod – Židovi – nisu primili Isusa. Za mene je ovo najčudesniji tekst cijele *Biblje*. Rečeno je hiperbolički, ali je doista stvarnost. Pavao bijaše spremjan **biti proklet** za svoj narod. Svom je dušom želio da njegov narod primi Isusa. A dogodilo se suprotno. A jesmo li mi zauzeti i zainteresirani za svoj hrvatski narod? I mi smo djeca i građani svoje Hrvatske; pa stoga među sobom braća i sestre. Prava rodbina!

Ova lađa na uzburkanu moru slika je – a često se baš tako i uspoređuje – Crkve u prostoru i vremenu. Na uzburkanu moru vremena i prostora Crkva je sa svih stranâ šibana valovima nerazumijevanja, odbojnosti, pa čak i mržnje. Uza sve to, ona ostaje, a sve drugo biva i ostaje bez sigurnosti. Slika je to i svačijeg života. Pred olujom smrti svi ćemo nestati s ovoga svijeta. A što ako nas smrt zateće u času kad nismo okrenuti u pravcu neba i nebeskoga svijeta?

20. NEDJELJA KROZ GODINU

Izajjin tekst: *Držite se prava i činite pravci ima vječnu vrijednost. Blaženi koji se toga drže i tako žive! A druga slika o tuđinici i njezinim sinovima koji pristadoše uz Gospodina, ima životnu vrijednost. Svi mi možemo biti – a često i jesmo – tuđi i strani svome Bogu. A trebali bismo biti domaći.*

To je stvarnost koju svi barem dotičemo

Pavlov je tekst pravo čudo. Pavao se hvali. Za svoj narod – Židove – čini sve da bi im približio Isusa Boga. I gledajte kolika je zaljubljenost Pavlova u njegov židovski narod! Sve čini kako bi Židove dozvao na ljubomoru. Trebali bi postati ljubomorni na pogane jer su pogani postali Kristu

VELIKA GOSPA

Danas je jedinstven dan i blagdan. Sličan i usporediv božićno-uskrsnoj tajni i događaju. Kao što je na Božić Bog u Isusu Kristu stigao na zemlju k ljudima, tako je danas čovjek-Marija stigla k Bogu na nebo. Svečani finale ljudskog života, gledano iz Božje perspektive. Čas i čudo naše budućnosti! Bog nam u svome nebu pokazuje čovjeka-Mariju, stvarajući i izazivajući u nama želju za nebom.

Pavlov je odlomak jedna od najčudesnijih slika našega postojanja: nebo na zemlji, Bog među ljudima! Čovjek bi se pitao je li to moguće. Krist Isus, Sin Božji i Sin Marijin, nama je slika naše budućnosti koja već ovdje i sada počinje.

Evangelje nam pokazuje Mariju, hodočasnicu njezinoj rođakinji. Čudesno-divna slika našeg hodočašća u nebo i nebeski svijet. Samo! Nebo je cilj i finale. A zemlja i život na njoj put je i hodočašće.

21. NEDJELJA KROZ GODINU

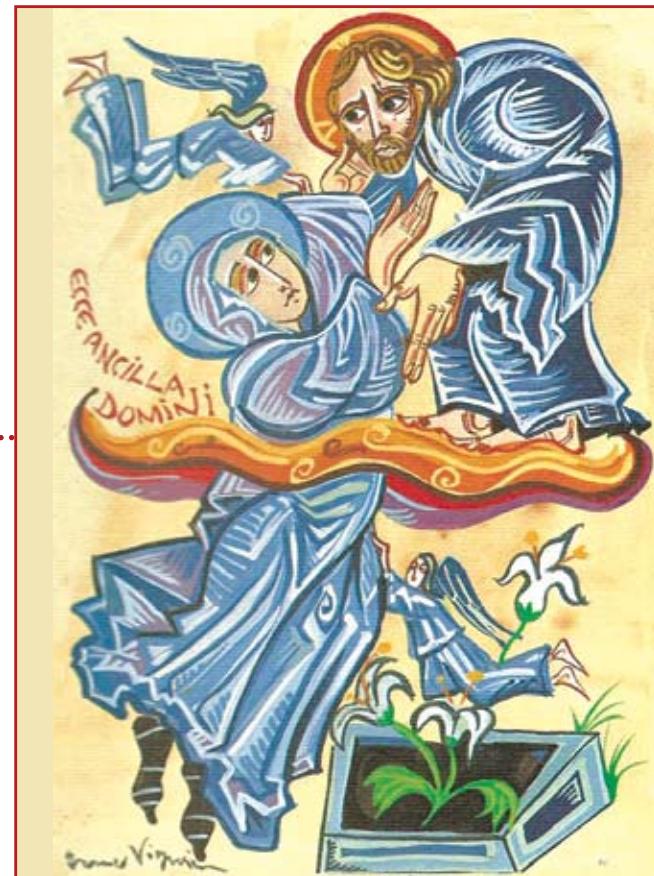
Tko da se ne zaustavi pred ovim Izajjinim ozbiljnijim tekstrom i ne strese od straha pred sobom i svojom budućnošću. Šibna, upravitelj dvora, proigrao je svoju službu i svoje dostojanstvo. Došao je kraj ponosa i planiranja. Bog presuđuje: *Lišit ću te tvoje službe, pozvat ću drugoga – Elijakima mjesto tebe. Obući ću mu tvoju haljinu ... tvoju ću mu vlast predati ...* I to nije samo smjena u Izraelu. Slika je to svake i svačije smjene: u obiteljima, u selima i gradovima, u državama. Na mjesto otacâ stiće će sinovi, službu jednih preuzet će drugi, umjesto dosadašnjih doći će budući. To je sveopća pojava u svoj postojanosti ljudskoga roda i povijesti. Svi smo smjenjivi i zamjenljivi. Pa i oni koji misle da su nezamjenljivi. Kako li bismo se pred ovim tekstrom svi trebali i morali staviti na ispit i provjeru.

Nadovezano je jedno od najdivnijih evangeljâ. Sam Bog želi čuti od čovjeka i ljudi što mislimo o Isusu. Je li On za nas Stvoritelj i Bog? Je li On naš Spasitelj i Otkupitelj? Je li On onaj o kojem ovisi sav svijet i sva stvarnost svijeta. Petar je bio prvi koji je isповjedio Isusovu stvarnost i isповjedio vjeru u Isusovo božanstvo. Nakon Petra slijedim ja, slijediš ti, on, ona, mi – svi! Blaženih li – to je divno Isusovo blaženstvo o Petru i o svakom čovjeku, koji je isповjedio vjeru u Isusovo Božanstvo. Sjednite u svojim domovima pred ovo blaženstvo o Petru.

bliži, a to su trebali biti Židovi. Pavao svjeđoči poganimu: zbog neposlušnosti Židova evangelje je stiglo poganimu. I zaključuje: ako je njihovim odbacivanjem evangelje stiglo poganimu, neka sada po prijemu pogani Židovi vide što su izgubili i neka se brže-bolje vrate sa svog lutalačkog puta.

Evangelje donosi sličnu sliku: Kananka, tuđinka, traži Isusovu svemoć da joj ozdravi kćer. A Isus joj pokazuje svoju okrenutost Židovima, koju potvrđuje i svojim riječima. A poganka? Svojom je čudесnom gestom svojom zadivila i Isusa: *Da, Gospodine! Ali psići jedu od mrvice, što padaju sa stoga njihovih gospodara!* Ona

prihvata usporedbu i dodaje: kao što psići kupe mrvice ... neka tako i ona dobije nešto, što je darovano Židovima. Zadivljen tom poniznom usporedbom, Isus čini čudo koje je ona molila!

22. NEDJELJA KROZ GODINU

Evo nas u Jeremijinu tekstu. Samo se sjetite onog negdašnjeg Jeemije, o kojem smo već razmišljali kad je kao mlađić bio pozvan u proročku službu. Koji i koliki sjaj njegova bića ispunjaše sav kraj! A sada? Umjesto sjaja, evo noći. Umjesto klicanja i radosti, evo tuge i gorčine. To su dva pola čovjekova bića. U isto vrijeme dva pola čovjekove postojanosti pred Bogom i Božjim svijetom. U oba ta svijeta nalazi se isti čovjek i u oba svijeta treba donijeti sebe i svoj udio. Jeremijin nas tekst naprosto vodi u odgovor našega bića i života na ponude Božje.

Pavao stoji pred svakim od nas i moli. Ovo je egzistencijalna molitva koju treba čuti i ostvariti. Ovo je tijek našega života i postanja. Ili smo Božji ili nas nema. Ovu bismo molitvu-zakletvu trebali naučiti naizust. Poziv da budemo oni koji jesmo i koji trebamo biti. Tko od ovoga bježi, taj se odiče sebe i svoje ljudskosti.

Slijedi apostolima, pa i svima nama, najnerazumljiviji odlomak evangelja. Isus govori o svom hodu u Jeruzalem gdje ga čeka osuda: Križni put, Raspeće na Kalvariji. Isus to govori, ali apostoli niti čuju, niti razumiju. Dva svijeta jedan uz drugi – Isusov i apostolâ. Isus jednim putem, a apostoli drugim. Isus o Križnom putu, a oni o vlasti i vladanju. Dva nespojiva svijeta. I kao što to bijaše onda, ostade do dana današnjega. I danas se Isusovi ne razumiju s Isusom.

23. NEDJELJA KROZ GODINU

Evo nas pred tekstrom najčudesnijeg čovjeka i proroka. Vele, da je Ezekiel i njegova knjiga najčudesnija stvarnost svijeta i povijesti. Ezekiel da je najinteligentniji čovjek svih vremenâ. Današnji ga tekst vodi sinovima Izraelovim, da im poruči vijest i sadržaj sličnih, a tako različitih tipova ljudâ. A sudbina Ezekielova teksta: čut ćete, i ne ćete čuti. Razumjet ćete i ne ćete razumjeti. Ostat ćeš nerazumljiv, jer se u razumijevanje Božje riječi ide na koljenima i čistim srcem.

Pavao nas dovodi pred kraj svih krajevâ: nikome ništa ne dugujte, osim da jedni druge ljubite. Naš jedini dug prema svakome jest i ostaje: da ljubimo svakoga, svagdje. Bog svakoga voli i ljubi, onda naređuje i čovjeku da takav bude prema svakom čovjeku. Uvijek i svagdje! To je početak i punina zakona.

Evangelje nas uči, kakvi trebamo biti jedni prema drugima. Prevedeno, znači: budite ono što jeste – slika i slični svome Bogu. Pa jer Bog sve voli i ljubi, jer je svakome i svima dobar i rado prašta, onda i mi činimo djela slična Božjim djelima. Kad smo takvi, onda svijet ima potvrdu da postoji Bog.

GODIŠNJI KONCERT KATEDRALNOG ZBORA UZ BLAGDAN SV. ANTUNA

Ljepota liturgije u duhovnosti glazbe

Piše: Sanja Najvirt

Upredvečerje blagdana sv. Antuna Padovanskog, na Pedesetnicu, godišnjim se koncertom predstavio zbor požeške katedrale pod ravnjanjem maestra Alena Kopunovića Legetina. Glazbenu šetnju najljepšim stranicama zborskih skladbi požeški su pjevači započeli liturgijskom vokalnom glazbom ranoga srednjovjekovla.

Na melizme ambrozijskog korala *Salve mater misericordiae* nastavilo se renesansno venecijansko višeglasje marijanske motivike.

Neprijeporan potencijal zbara osjetio se i u izvedbama skladbi hrvatske baštine s. Tarzicije Fosić, a potom i Ivana Lukačića.

Ovaj ranobarokni franjevački skladatelj svoj je *Ex ore infantium* napisao za četiri muška glasa. U njegovoj jedino očuvanoj zbirci *Sacrae Cantiones* jedan od tri četveroglasna moteta je i ovaj *Iz usta djece*. Zanimljivo je napomenuti da su ovi duhovni moteti bili namijenjeni bogoslužju, a tekstovi su najvećim dijelom uzeti iz Svetoga pisma. Prava je šteta što je od Lukačićeve skladateljske ostavštine očuvano tako malo jer ga se zbog onodobnog inovativnog duha smatra najvećim majstorom čitave starije hrvatske glazbene povijesti. Na koncertu se čula i staroslavenska istočna liturgija, ali i barokno višeglasje Faschovog *Christe eleison* u maniri venecijanskog *cori spezzati*. Izdvojiti vrijedi i zbor iz Verdijeve opere *Moć sudske* sa sopranskim solom *Djevice*

od andela. Kako je koncert ujedno i zahvala za dolazak Svetoga Oca u Hrvatsku, njemu je posvećena izvedba *Tu es Petrus* francuskog romantičara G. Faurea. Jedina orguljska skladba koncertne večeri Elettova je posvećena baroknom velikaru G. F. Handelu. Njegove 54 kratke varijacije na Handelovu temu bogatih orkestralnih boja i dinamičkih kontrasta izveo je orguljaš Alen Kopunović potvrđivši iznova goleme mogućnosti katedralnoga instrumenta.

Na kraju još jedna posveta, i to ona crkvenoj baštini vojvođanskih Hrvata s Asićevim *Sve što diše Gospodina neka slavi*. Pohvala i sjajnim mladim solistima – tenoru Kristijanu Kostiću, baritonu Antoniju Bogojeviću i sopranistici Elizabeti Štancl.

Po završetku koncertne večeri imendansku čestitku požeškom biskupu dr. Antunu Škvorčeviću uputio je mons. Josip Devčić, prepošt Stolnog kaptola, a pri-družili su se i mališani Katoličke osnovne škole. Zahvalivši na imendanskim čestitkama i glazbenicima koji su za ovogodišnji koncert složili duhovni mozaik kakav ljestpotom i snagom priliči svetkovini Duhova, biskup Škvorčević je posebnu zahvalu izrekao gostima iz Zagreba predvođenima maestrom Vladimirom Kranjčevićem.

Koncertom pjevačkog zbara Udruga katoličkih medicinskih sestara obilježila 15. obljetnicu djelovanja

Ljubav i služenje čovjeku povezale pjesmom

Svečanim koncertom uz rođendan blaženoga Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije, u crkvi nezina zaštitnika sv. Lovre u Požegi predstavile su se članice Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji (HKUMST) koje su djelovanjem svojega pjevačkog zbara aktivne i na kulturnom planu. Upravo u godini Gospe Voćinske obilježavaju važan jubilej – petnaestu obljetnicu svoga utemeljenja pa su se u Gospinu proslavu željele uklju-

čiti na osobit način pod geslom 'Mariji s ljubavlju'. Zbor okuplja dvadeset stalnih članica kojima je, kako same kažu, pjevanje i glazba pravi 'melem za dušu'.

- Naš svakodnevni posao čine briga oko bolesnika i njihova njega. Odgovoran je to i stresan posao pa su nam aktivnosti u zboru, probe i nastupi važni iz mnogo razloga. Prilika je to da se međusobno družimo na poseban i kreativan način. Mi nismo glazbenice, mi smo medicinske sestre, a ono što uistinu znamo pokazati čovjeku jest ljubav – ističe Mira Ilić, predsjednica HKUMST-a dodajući kako time pridonose ne samo promociji njihove udruge, profesije, nego i promociji Božje ljubavi. Tu vrijednu ljudsku i duhovnu dimenziju nastoje svakodnevno graditi sve nezine članice, a među njima i sestra Ivanka Pečur koja je pjevački zbor udruge vodila puno desetljeće.

A to se prepoznalo diljem naše domovine, u župama i marijanskim svetištima u nas i inozemstvu pa je uz ovaj požeški, ju-

bilarni koncert, mnogo drugih uspješnih gostovanja iza njih. Ideju za osnutkom zbara potaknula je medicinska sestra Marija Paveljak.

Na svojem prvom javnom koncertu predstavile su se marijanskim skladbama uz stručnu pomoć i pratnju mladoga orguljaša Tomislava Jurića koji je za tu prigodu skladao i *Himan* na riječi *Psalma 99*. Riječi iskrene zahvale uputile su i požeškom biskupu dr. Antunu Škvorčeviću koji je istaknuo kako je upravo Marija duh služenja i moć ljubavi pretvorila u pjesmu, a simbolika nezina *Veliča* jedna je od najljepših i najsnažnijih zapisanih u Svetom pismu.

„Kao medicinske sestre poput nje na-stojite u ljubavi biti služiteljice bolesni-ma, ljudima u najtežim životnim okolno-stima, kojima je potrebna i ljudska i Božja blizina. To najsnažnije duhovno stanje, ljubav, povezujete s pjesmom. Onaj koji ljubi može najbolje pjevati jer ljestpotu služenja prenosi u glazbu“, poručio je biskup Škvorčević. (Sanja Najvirt)

Pavle Primorac o knjizi *Apostoli i prvi Kristovi učenici*

Bog k nama uvijek dolazi preko ljudi

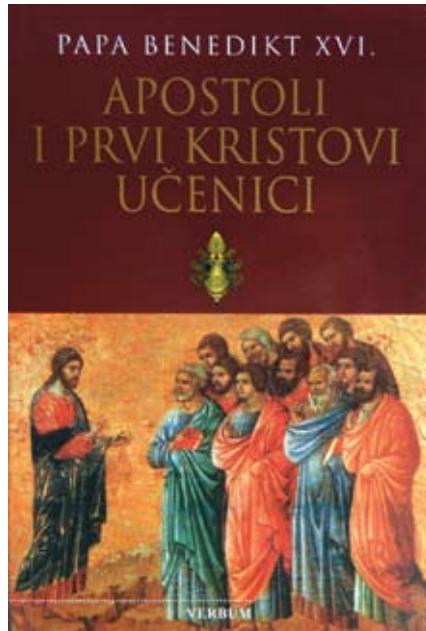
Svaki put kada sudjelujemo, kada smo uključeni u Kristov euharistijski misterij, osobito svetkovinama u molitvi nicejsko-carigradskog Vjerovanja, kažemo da „vjerujemo u jednu, svetu, katoličku i apostolsku Crkvu“. Svaka od te četiri komponente ima veliko značenje za kristocentrizam, ali moramo u ovom kontekstu na osobit način razmišljati u ovo vrijeme o apostolskoj komponenti Crkve. Zašto je naša Crkva apostolska? Zašto je tako nazivamo? Na ta pitanja odgovor nam daje upravo knjiga Apostoli i prvi Kristovi učenici. To je vrhunski uradak satkan od kateheza pape Benedikta XVI. pri općim audijencijama u 2006. i 2007. godini.

Prava Kristova Crkva

I upravo to „apostolstvo“ želi nam posvjedočiti da je Katolička crkva, upravo ova Crkva kojoj mi pripadamo, ujedno i prava Kristova crkva. Ona ima povijesni, duhovni kontinuitet koji ju čini vjerodostojnom. Taj kontinuitet joj daje apostolstvo. Isus Krist, poslan od Oca, snagom Duha Svetoga dolazi na ovaj svijet, okuplja oko sebe apostole jer im želi kazati tajnu Božje ljubavi, tajnu Kraljevstva Božjega, i želi da apostoli to prenose drugim naraštajima. I upravo taj evanđeoski tijek događa se kroz apostolsku tradiciju već dvije tisuće godina. To nam Benedikt XVI. na sjajan način objašnjava. On u katehezama na temelju kojih je nastala ova knjiga govori o zajedništvu, apostolskom nasljedstvu, papinstvu i Petru kao prvom papi, o mučenicima Jakovu mlađem i starijem, Andriji, o Isusovu ljubljenom učeniku Ivanu i mnogim slojevima njegova života. Nadalje, tu su također važni Matej, Filip, Toma, Bartolomej, Juda Iskariotski, izdajica, i Matija koji ga je zamijenio. Na razne, duboke i slojevite načine govori o apostolu Pavlu iz Tarza.

Svjedoci ranog kršćanstva

U nekoliko svojih kateheza Benedikt XVI. razlaže Pavlovu teologiju. Vrlo je važno u ovome „pavlovskom“ dijelu naglasiti Pavlov govor o Duhu Svetome koji se nalazi u našim srcima. Upravo na temelju snage Duha Svetoga nitko i ništa nas ne može i neće rastaviti od ljubavi Kristove. Duboko uranjujući u osobu sv. Pavla, papa Benedikt XVI. s velikim strahopštovanjem pristupa njegovoj osobi naglašavajući i ostale stavke njegovih govora. Kod Pavla je važna i ona crkvena crta jer se zna, i teološki jest utemeljeno, da je „Krist Glava Crkve i mi smo njegovi udovi. Kada govorim ap-

Krštenje osmoga djeteta u slatinskoj obitelji Zidar

U privremenoj župnoj crkvi bl. Ivana Merza u Slatini biskup Antun Škvorčević predvodio je 24. svibnja euharistijsko slavlje i krstio Mišela, osmo dijete u obitelji Zvonimira i Ljiljane Zidar. Pozdrav dobrodošlice uputio mu je župnik Ivica Razumović. Biskup je u uvodnoj riječi izrazio radost što u pripravi za dolazak pape Benedikta XVI. na proslavu prvoga Dana hrvatskih katoličkih obitelji može izraziti svoje poštovanje i zahvalnost obitelji Zidar za njezino snažno svjedočenje opredjeljenja za život, ljubav i žrtvu kojom obogaćuju svoju župu, grad i domovinu. (I. I.)

U Sladojevcima kršteno sedmo dijete obitelji Pavlović

U župnoj crkvi sv. Barbare u Sladojevcima biskup Antun Škvorčević krstio je 25. svibnja Jelenu, sedmo dijete u obitelji Vinka i Anuše Pavlović. Pozdravio ga je župnik Valent Furjan. Biskup je okupljenim vjernicima spomenuo da je došao izraziti čestitku i zahvalnost roditeljima ovoga djeteta za očitovanu vjernost životu, ljubav i žrtvu, doprinos izgradnji hrvatske budućnosti. Čestitao je roditeljima što žele da mala Jelena već od svojih najranijih dana po svetom krštenju započne ostvarivati zajedništvo s Isusom Kristom i što u svojoj obitelji kao u maloj Crkvi može duhovno rasti u ozračju vjere. (I. I.)

Zajedništvo GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Biskupski ordinarijat Požega

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević

UREDNIČKI KOLEGIJ: Ivica Žuljević, Ljiljana Marić, Pavle Primorac, Višnja Mikić

LEKTOR: Marina Čubrić

GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak

TISAK: Grafika Markulin, Lukavec

ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega
Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295 • e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

Uz mnoštvo videopriloga imaju i svoju emisiju

Piše: Martina Dorić

Vjeronaučna družina Kapljice virovitičke Gimnazije Petra Preradovića i ove je godine prigodno proslavila svoj dan. Osvrt na drugu godinu postojanja i djelovanja mogli su vidjeti profesori, učenici i ostali djelatnici škole 8. lipnja za vrijeme velikog odmora u prostorima škole. Nakon što su prošle godine sve iznenadili otvaranjem sada već dobro poznatih mrežnih stranica ove godine iznenadenje je bilo još veće. Pokrenuli su novi projekt – Kapljice TV.

– Nagrađeni novom opremom, dobili smo ideju za novi projekt. Krenuvši odmah u razradu te ideje, sada, šest mjeseci kasnije, imamo svoju internetsku televiziju i mnoštvo videopriloga, pa čak i svoju prvu emisiju – kažu ponosni članovi Kapljice.

Emisiju i cjelovite videopriloge, čiji su dijelovi prikazani u emisiji, mogu se pogledati na njihovoj mrežnoj stranici www.kapljice-vtc.net.

Osim toga, članovi Kapljice su ove godine u nekoliko organiziranih radionica prošli kratki tečaj fotografiranja i odlučili su pokazati svima svoje novostećeno umijeće. Tako sada na panou u hodniku škole učenici, profesori te ostali djelatnici i posjetitelji mogu vidjeti izložbu fotografija „Uhvati trenutak“. Motivirani tim fotografijsama neki će od njih zasigurno uzeti fotoaparat

u ruke i krenuti u otkrivanje tajne dobre fotografije.

Kratka proslava Dana kapljica privedena je kraju prilično veselo. Članovi vjeronaučne družine predstavili su i otpjevali svoju himnu *Kap jedna mala* uz prigodni video koji je napravio matrulant Drago Barukčić.

– Zahvaljujemo sponzoru naše izložbe te ravnateljici i svim profesorima na susretljivosti i razumijevanju tijekom cijele ove školske godine. Nadamo se da ćemo na isto moći računati i sljedeće godine jer već imamo ideju za novi projekt – poručuju članovi družine Kapljice.

Tera Stjepanović iz Dubočca zvonarsku službu naslijedila od oca

Više od pola stoljeća neumorno zvoni i moli

Tekst i foto: Višnja Mikić

Zvonila su za oluje, zvonila su za vjenčanja, zvonila su za života i za zadnja putovanja... – kaže jedna pjesma o zvonima. Zvon zvana godinama sluša i zaljubljena je u njih zvonarica u Dubočcu. Župa sv. Mihaela arkandela u Dubočcu spominje se u Požeškom arhiđakonatu davne 1332. godine, a o njoj su vodili brigu franjevci iz Kraljeve Sutjeske, kasnije franjevci iz Velike. Danas je ova župa u Požeškoj biskupiji, u Novokapelačkom dekanatu. Sadašnja crkva građena je 1801. godine, a župni stan razoren je u Domovinskom ratu. Danas se, uz župnu crkvu, uzdiže novi župni dvor, a na svetu misu redovito pozivaju zvona sv. Mihaela. Župom upravlja bebrinski župnik Marijan Golec.

U crkvi i oko crkve uvijek sebi posla nađe 72-godišnja zvonarica Tera Stjepanović. Njezin

otac bio je zvonar, a ona ovu službu radosno i savjesno obavlja više od 50 godina. Kao dijete, u trećoj godini došla je u Dubočac i ostala. Nikada se nije udavala, a većinu vremena provodi u crkvi i oko nje. Istiće kako su u današnje vrijeme zvona uglavnom elektrificirana, ali ona jednakom vjerno obavlja zvonarsku službu kao i prije pola stoljeća kad je od oca preuzela ovaj posao.

Kad dolazi u crkvu, najprije se zaustavi lijevo od ulaza, uz spilju Gospe Lurdske, gdje se pomoli. Napamet zna bezbroj „starinskih“ molitvica u stihovima, koje je naučila od svojih starih. Prije bilo kakva posla pomoli se. Tko zna koliko je molitvenih stihova upamtila! Tako slavi Boga moleći srcem, a zvona, zajedno sa zaštitnikom župe, kao da pitaju prolaznike: Tko je kao Bog?

